[2002 அக்டோபர் 30

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு கால்நடை பராமரிப்புத் துறை அமைச்சர் அவர்களின் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் 'ஆம்' என்க. (ஆம்)
மறுப்போர் 'இல்லை' என்க. (இல்லை)
ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.
ஏற்போரே அதிகம். தீர்மானம் நிறைவேறியது.

மாண்புமிகு கால்நடை பராமரிப்புத் துறை அமைச்சர்.

மாண்புமிகு திரு. அனிதா ஆர். ராதாகிருஷ்ணன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இச்சட்டமுன்வடிவைப் பேரவைமுன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

8. அமைச்சரவையின் குறிப்பிட்ட ஒரு கொள்கையைக் கண்டிக்கும் தீர்மானம்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அடுத்து, பேரவை விதி 72(2)-ன்கீழ் கொடுக்கப்பட்டுள்ள தீர்மானம். பேரவை விதி 72(2)-ன்படி கீழ்க்காணும் தீர்மானம் வரப்பெற்றுள்ளது:

"பொது வினியோக முறையில் 10 கிலோவுக்கும் மேலாக வழங்கப்படும் அரிசியின் விலையை ரூ. 3.50 லிருந்து ரூ. 6.00 ஆக உயர்த்திய இந்த அமைச்சரவையின் கொள்கைக்கு இப்பேரவை எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கிறது" என்று திருவாளர்கள் எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன், ஜே. ஹேமச்சந்திரன், ஜி. பழனிசாமி, இ. புகழேந்தி, ஜி.கே. மணி மற்றும் ஐ. கணேசன் ஆகியோர் அறிவிப்புக் கொடுத்துள்ளார்கள். தீர்மானங்கள் முறைப்படி உள்ளன. எனவே, பேரவை விதி 72(2)-ன்படி தீர்மானத்தை முன்மொழிய பேரவை அனுமதி அளிக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். அனுமதி அளிக்கலாம் என்று கருதும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்கள் இடங்களில் எழுந்து நிற்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்த அனைத்து உறுப்பினர்களும் தங்கள் இருக்கைகளிலிருந்து எழுந்து நின்றனர்.)

பேரவை விதி 72(2)-ன்படி தேவையான உறுப்பினர்கள் எழுந்து நிற்பதால் இத்தீர்மானத்தை முன்மொழிய பேரவை அனுமதியளிக்கிறது என்று நான் அறிவிக்கிறேன். இத்தீர்மானம் இன்று விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுவதால், திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன் அவர்களைத் தீர்மானத்தை முன்மொழியுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

2002 அக்டோபர் 30]

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

"பொது வினியோக முறையில் 10 கிலோவுக்கும் மேலாக வழங்கப்படும் அரிசியின் விலையை ரூ.3.50 லிருந்து ரூ.6.00 ஆக உயர்த்திய இந்த அமைச்சரவையின் கொள்கைக்கு இப்பேரவை எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கிறது."

என்னும் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: அதை நான் வழிமொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன் அவர்கள் முன்மொழிந்த தீர்மானத்தின்மீது விவாதம். திரு. பொன்முடி.

டாக்டர் க. பொன்முடி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அரசு பொறுப்பேற்ற காலத்திலேயிருந்து, அரிசியைக் கொள்முதல் செய்வதிலும், அரிசியை வினியோகம் செய்வதிலும் ஒரு திடமான, மக்களுக்கு ஏற்புடைய கொள்கையைப் பின்பற்றவில்லை என்பது இந்தத் தீர்மானத்தினுடைய முக்கிய குற்றச்சாட்டு. குறிப்பாக, இந்த அரசு பொறுப்பேற்றதற்குப் பிறகு, சென்ற நிதிநிலை அறிக்கை கூட்டத்தொடரிலேயே இந்த அரசில் ஓர் அறிவிப்பை வெளியிட்டார்கள். இவர்கள் அடிக்கடி மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்கு ஒரு உதாரணமாக இதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறேன். அரிசியின்மீது 2% வரி என்று சொன்னார்கள். இங்கே இருக்கிற அனைத்து எதிர்க்கட்சிகளும் 2% வரி இருக்கக் கூடாது என்று அப்பொழுதே எச்சரிக்கை விடுத்தோம். ஆனால் எந்த மாநிலத்திலும் வரி இல்லை என்று நாங்கள் சொன்னதற்குப் பிறகும்கூட, சில மாநிலங்களில் இருக்கிறது, ஆகவே இதை நாங்கள் இங்கே அமல்படுத்துகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அப்பொழுது நாங்கள் இந்த வரியை எடுக்க வேண்டுமென்று பலமுறை வலியுறுத்தினோம். வரியை எடுக்கவில்லை. ஆனால் நேற்றைக்கு முன் நாள் திடீரென்று அந்த இரண்டு சதவீத வரியைக் குறைத்திருக்கிறீர்கள். ஏனென்றால் ஆலைத் தொழிலாளிகள், பொதுமக்களிலே 98 சதவீதம் பேர் இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்காக இந்த இரண்டு சதவீத வரியைக் குறைத்திருக்கிறீர்கள். மொத்த பொதுமக்களிலே ஆலைத் தொழிலாளிகள், அரிசி ஆலைத் தொழிலாளிகள் 98 சதவீதம் இருப்பார்களோ என்று எனக்கு சந்தேகம் இருக்கிறது. ஒருகால் அரசாங்கத்தினுடைய நிதிநிலை சரியாக இருந்திருக்கலாம், அதனால் இந்த இரண்டு சதவீதத்தைக்

[டாக்டர் க. பொன்முடி] [2002 அக்டோபர் 30

குறைத்திருக்கலாம். ஆனால் இந்த அரிசி விலையைப் பொறுத்தவரையில் எதிர்க்கட்சியாக இருக்கிறபோது ஒரு நிலைப்பாடு, ஆளுங்கட்சியாக இருக்கிறபோது ஒரு நிலைப்பாடு என்பது எப்போதும் ஏற்புடையதாக இருக்காது. இருக்கிற பொறுப்பிலே எப்படியிருந்தாலும் நாட்டு நலனிலே அக்கறை உடையவர்கள் என்ன பேசுகிறார்கள் என்பதை நீங்கள் எண்ணிப் பார்த்திட வேண்டும்.

பிற்பகல் 12-20

தினத்தந்தியில் 14-10-1999-லே ஓர் அறிக்கை வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அறிக்கையிலே சில வரிகளை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். "அரிசி விலையை உயர்த்தி ஏழையெளிய மக்கள் வாழ்க்கையோடு விளையாடாமல் அரசு கிலோ இரண்டு ரூபாய்க்கு வழங்கும் அரிசியை ரூபாய் 3.75-க்கு விற்க ஆணையிட்டதை உடனடியாக வாபஸ் பெறவேண்டும். பொதுமக்களுக்கு கிலோ அரிசி இரண்டு ரூபாய் விலையில் தொடர்ந்து வழங்க ஆவன செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்." இந்த அறிக்கையை வெளியிட்ட நபர் யார் தெரியுமா? முன்னால் அமர்ந்திருக்கிற இன்றைய முதலமைச்சர் அவர்கள்தான். அதுவும் எப்போது தெரியுமா? 20 கிலோ அரிசியில் இரண்டு கிலோ அரிசி, மூன்று கிலோ அரிசி இரண்டு ரூபாய்க்கு விற்றதை 3½ ரூபாய்க்கு உயர்த்தியதற்காக அன்று கண்டனம் தெரிவித்த முதலமைச்சர் அவர்கள் இன்று 3½ ரூபாய்க்கு விற்ற அரிசியை ஆறு ரூபாய்க்கு உயர்த்தியிருப்பது எந்த வித்திலே நியாயம்? மத்திய அரசு அரிசி விலையை உயர்த்தியபோதுகூட அன்றைய முதல்வர் கலைஞர் அவர்கள் எக்காரணத்தைக் கொண்டும் அரிசி விலையை உயர்த்த மாட்டேன் என்று சொல்லி அதைக் கடைசிவரை கடைப்பிடித்தார்களே! கேட்டீர்களே! வாக்களித்தவர்கள் என்ன, இவர்கள் எல்லாம் இரண்டு சதவீதத்து மக்களா? ரேஷன் கடையிலே அரசி வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்கள் எத்தனை பேர்? ஒரு கோடியே அறுபத்தியோரு இலட்சம் கார்டுகள் விநியோகிக்கப்பட்டிருந்த காலகட்டத்திலே இன்று மக்கள் தொகையிலே 50 சதவீதத்தினருக்கு மேல் அங்கே வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்களே அவர்கள் நமக்கு வாக்களிக்கவில்லையா?

அரசு ஊழியர்கள் எல்லாம் பொதுமக்கள் இல்லையா? அப்படி இருக்கிற காலகட்டத்திலே அரிசி விலையை இன்று 3½ ரூபாயிலிருந்து ஆறு ரூபாயாக உயர்த்தி இருக்கிறீர்களே ஏன்? சென்ற சட்டமன்றக் கூட்டத்தொடரிலே இதே முதலமைச்சர் இதே சட்டமன்றத்திலே அளித்த

2002 அக்டோபர் 30] [டாக்டர் க. பொன்முடி]

வாக்குறுதியை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அவர்கள் சொன்ன வாக்குறுதி. "மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஹேமச்சந்திரன் அவர்கள் பேசும்போது, தமிழ்நாட்டில் வறுமைக்கோட்டிற்குக் கீழே உள்ள குடும்பங்களுக்குப் பொது விநியோகத் திட்டத்தின்கீழ் வழங்கப்படும் அரிசியின் விலை மூன்று ரூபாய் 50 பைசாவிலிருந்து மேலும் உயர்த்தப்படமாட்டாது என்ற உத்தரவாதத்தை அரசு அளிக்கவேண்டுமென்று கோரினார். ஆண்டிப்பட்டி தொகுதி இடைத் தேர்தல் பிரச்சாரத்தின்போது நான் மிகத் தெளிவாக ஓர் உறுதிமொழியைத் தமிழக மக்களுக்கு அளித்திருந்தேன். அதாவது வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே உள்ள குடும்பங்களுக்குப் பொது வினியோகத் திட்டத்தின்கீழ் வழங்கப்படும் அரிசியின் விலை எக்காரணத்தைக்கொண்டும் மூன்று ரூபாய் 50 பைசாவிலிருந்து நிச்சயம் உயர்த்தப்படமாட்டாது'' என்று வாக்குறுதி அளித்திருந்தேன். தேர்தல் வாக்குறுதிகள் மிகவும் புனிதமானவை என்று நான் கருதுவதால் நான் ஆண்டிப்பட்டியில் ஏற்கெனவே கூறியபடி இந்த வாக்குறுதி நிச்சயம் காப்பாற்றப்படும் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஹேமச்சந்திரன் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். "மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே**,

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இல்லை, இல்லை. அதாவது சட்டமன்றத்திலே பேசுவதற்கும் பொதுக் கூட்டங்களிலே...(குறுக்கீடுகள்) கொஞ்சம் உட்காருங்கள். உட்காருங்கள், பொன்முடி, பொன்முடி, டாக்டர் பொன்முடி, சட்டமன்றத்திலே பேசுவதற்கும் பொதுக் கூட்டங்களிலே பேசுவதற்கும் ஒரு வேறுபாடு இருக்க வேண்டும். சட்டமன்றப் பேச்சு என்பது வேறு; பொதுக் கூட்டப் பேச்சு என்பது வேறு. இங்கேயே பேராசிரியர் போன்றவர்கள், பேசுவதை நீங்கள் கேட்டிருப்பீர்கள். எஸ்.ஆர்.பி. போன்றவர்கள், மணி அவர்கள் எல்லாம் பேசுகிறார்கள். ஆகவே கண்ணியக்குறைவான வார்த்தைகளை, கொஞ்சம் புண்படுத்தக்கூடிய வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தாமல் நீங்கள் சொல்லவேண்டிய கருத்தைச்சொல்லலாம். அழுத்தமாகச் சொல்லலாம். ஆகவே ** என்று சொன்ன வார்த்தை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படுகிறது.

டாக்டர் க. பொன்முடி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, (குறுக்கீடுகள்) பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மிகவும் புனிதமானவை என்று சொல்லியிருக்கிற..

**மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[2002 அக்டோபர் 30

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மூன்று மணித்துளிகளிலே முடித்துக்கொள்ளுங்கள். மற்ற உறுப்பினர்களும் பேசவேண்டும். மூன்று மணித்துளிகளிலே உரையை முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

டாக்டர் க. பொன்முடி: இதுதான் புனிதமான தன்மையா? 3½ ரூபாய்க்கு விற்ற அரிசியை ஆறு ரூபாய்க்கு விற்க விலையை உயர்த்தியிருக்கிறீர்களே, வாக்களித்த மக்கள் கேட்க மாட்டார்களா? அப்படி வாக்களித்தவர்கள், இங்கே நீங்கள் சுட்டிக்காட்டியதைப்போல, அரசு ஊழியர்களும் வாக்களித்திருக்கிறார்கள்; பொதுமக்களும் வாக்களித்திருக்கிறார்கள்; சதவீதம் வேறுபடலாம். இரண்டு சதவீதமாக இருப்பவர்களை நம்பி எத்தனையோ குடும்பங்கள் இருக்கின்றன. 14 இலட்சம் அரசு ஊழியர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், 14 இலட்சம் அரசு ஊழியர்களை நம்பி ஒரு குடும்பத்திற்கு ஐந்து பேர் என்று சொன்னாலும் ஒரு கோடி பேர் இருக்கிறார்கள். ஏதோ பொது மக்கள் என்றால் வேறு, அரசு ஊழியர்கள் என்றால் வேறு; விவசாயிகள் என்றால் வேறு, இப்படி ஒவ்வொரு தரப்பினரும் வருகிறபோது பிரித்துக் காண்பிப்பது சரியாக இருக்காது.

பிற்பகல் 12-25.

மாண்புமிகு செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினரும் அவர் சார்ந்திருக்கிற கட்சியின் தலைவர்களும் அரசு ஊழியர்களிடம் பேசி இந்த 4 சதவிகித அகவிலைப்படி உயர்வு வேண்டாம் என்று முடிவெடுத்துவிட்டால் மாதத்திற்கு அரசுக்கு 22 கோடி ரூபாய் மிச்சமாகும். அப்போது நிச்சயமாக நியாயவிலைக் கடைகளில் வழங்குகின்ற ரேஷன் அரிசியின் விலையைக் குறைத்துவிடுகிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். *(மேசையைத் தட்டும் ஒலி)*

டாக்டர் க. பொன்முடி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிற அமைச்சர்கள், இங்கே இருக்கிற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் நாம் எல்லாம்கூட சம்பளமே வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டு, எங்களுக்கு கார் படி எந்தப் படியும் வேண்டாம் என்று சொல்லி பணியாற்றினாலேகூட இதைக் கொடுக்க முடியும். அரசு ஊழியர்களுக்கும் வயிறு இருக்கிறது. பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களை நான் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன், அரசு ஊழியர்கள் என்று சொன்னால் விரோதிகள் என்று தயவுசெய்து எண்ணிவிடாதீர்கள். அரசு ஊழியர்கள் என்பவர்கள் உங்களுடைய திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துபவர்கள்.

2002 அக்டோபர் 30]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இல்லை, இல்லை தீர்மானத்திற்கு வாருங்கள்.

டாக்டர் க. பொன்முடி: இல்லை, அவர்கள் சொன்னதனாலே வருகிறேன். அவர்கள் அரசு ஊழியர்கள் என்று சொன்னதாலே நான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது இல்லையா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தீர்மானத்திற்கு வாருங்கள். 2 நிமிடம்தான் பேச அனுமதிக்க முடியும்.

டாக்டர் க. பொன்முடி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, என்னைப் பொறுத்தவரையிலே அரசு ஊழியர்கள் என்று சொல்கிறபோதும் சரி, பொதுமக்களாக இருந்தாலும் சரி அவர்களும் இந்த ரேஷன் அரிசியை வாங்கிக் கொண்டிருப்பவர்கள்தான். அரசு ஊழியர்களைப் பொறுத்தவரையிலே அவர்கள் ஒன்றும் நீங்கள் கொடுப்பதைப் போய்த் தடை செய்யவில்லை. ஒவ்வொருவருக்கும் தங்களுக்கு வேண்டும் என்று கேட்பதற்கு உரிமை இருக்கிறது. விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில் விளைந்த நெல்லை விற்க முடியாமல் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். கொள்முதல் கொள்கையிலே ஏற்பட்டிருக்கிற தடுமாற்றங்கள் வேறு இருக்கிறது. இத்தனைக்கும் மேலாக நீங்கள் சொன்னதைப் போல; நாங்கள் என்ன 2 சதவிகிதத்திற்காகவா பேச வருகிறோம். மீதி 98 சதவிகிதம் என்று சொன்னீர்களே, 60 சதவிகிதத்திற்கு மேல் ரேஷன் அரிசி வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்களே அவர்களுடைய நிலை என்னவாயிற்று? அவர்களுக்கு எப்படி ஏறியிருக்கிறது விலை? ஆட்சிக்கு வருகிறபோது சொன்னீர்களே? 3.50 ரூபாயிலிருந்து 6.00 ரூபாய் என்பது என்ன நான்கணா உயர்வா, 50 பைசா உயர்வா; 6.00 ரூபாயாக உயர்த்தி இருக்கிறீர்களே, எப்படி முடிந்தது? எதற்குக் கேட்டாலும் கடந்த கால நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது குற்றம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறீர்களே? 1½ ஆண்டு கால ஆட்சிக்குப் பிறகு ஏன் அப்போது நிதிநிலைமை தெரியாதா? இந்தப் புத்தகத்திலே நீங்கள் சட்டமன்றத்திலே இதைச் சொல்கிறபோது நிதி நிலைமை தெரியாதா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. பொன்முடி, உரையை முடித்துவிடுங்கள்.

[2002 அக்டோபர் 30

டாக்டர் க. பொன்முடி: அந்த உணர்வோடு கேட்கிறேன். மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஏழையெளிய மக்கள் போராடுகிற இந்தக் காலகட்டத்திலே இந்த அரிசி விலையை நீங்கள் குறைக்க வேண்டும். ஏனென்றால் இந்த ரேஷன் அரிசியை வாங்கிச் சாப்பிடுபவர்கள் எல்லாம் பெரிய மிட்டா மிராசுகள் அல்ல. ஏன், அரசு ஊழியர்கள்கூட யாரும் மிட்டா மிராசுகள் அல்ல. காலையிலே பல்லவன் போக்குவரத்து பஸ்ஸைப்பிடித்து Secretariat-லே பணியாற்றிவிட்டு மத்தியானம் தயிர் சாதத்தைச் சாப்பிட்டுவிட்டு சாயங்காலம் 5 மணிக்கு வீட்டுக்குப் போக முடியுமா என்று...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இல்லை, இல்லை மாண்புமிகு திரு. எஸ்.ஆர்.பி. (குறுக்கீடு) மாண்புமிகு எஸ்.ஆர்.பி. அவர்களே, நீங்கள் பேசுகிறீர்களா, கடைசியாகப் பேசுகிறீர்களா? (குறுக்கீடு) நீங்கள் பேசுங்கள்.

டாக்டர் க. பொன்முடி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,..

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: கடைசி வாக்கியத்தோடு முடியுங்கள்.

டாக்டர் க. பொன்முடி: இதோ முடித்துவிடுகிறேன். இந்த அரிசியிலேகூட பல நியாயவிலைக் கடைகளிலே என்ன சொல்கிறார்கள் என்று சொன்னால் 6 ரூபாய் கொடுத்து 10 கிலோ அரிசி வாங்கினால்தான் மீதமிருக்கிற 10 கிலோ அரிசியை 3.50 ரூபாய்க்குக் கொடுப்போம் என்ற நிலைமையும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அந்த உணர்வோடு நான் உங்களிடம் கேட்டுக்கொள்வது, இந்த 20 கிலோ அரிசியையும் முழுமையாக 3.50 ரூபாய்க்குக் கொடுக்க வேண்டும். அது தான் இந்த நாட்டிலே வாக்களித்த பெரும்பான்மையான மக்களுக்கு வாய்ப்பாக இருக்கும் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஜி.கே. மணி. (குறுக்கீடு)

டாக்டர் க. பொன்முடி: அதை உயர்த்தியிருப்பதற்கு நான் எங்களுடைய கண்டனத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஜி.கே. மணி (குறுக்கீடு) திரு. ஜி. பழனிசாமி, திரு. பழனிசாமி இருக்கையில் இல்லை.. திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன், பேசுங்கள்.

2002 அக்டோபர் 30]

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ராஜா, பேசவேண்டுமா? (குறுக்கீடு) நீங்கள் தீர்மானம் கொடுக்கவில்லை.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரிசியின் விலை ஏற்றப்பட்ட பிரச்சினை சம்பந்தமான தீர்மானமாக இருந்தாலும், அரிசி விலையை உயர்த்த அரசு எடுத்த முடிவு ஓர் ஆழமான கொள்கை முடிவு என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். ஆகவே இந்தக் கொள்கையைப் பற்றி ஒரு சில விஷயங்களைச் சொல்வதற்கு நாங்கள் கடமைப்பட்டிருக்கின்றோம். அதுமட்டுமல்ல, சற்று முன்னாலே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே இருக்கிற எங்களைப் பார்த்து சில கேள்விகளைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். நியாயவிலைக் கடைகளிலே கொடுக்கப்படுகிற அந்த அரிசியினுடைய விலையை ஏற்றக்கூடாது என்று இங்கே இந்த அவையிலே நான் கேட்ட ஒரு கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கக்கூடிய நேரத்திலே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களே நியாயவிலைக் கடைகளில் வழங்கப்படுகிற அரிசியினுடைய விலையை உயர்த்த மாட்டோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், இப்போது அதை உயர்த்தி இருக்கிறார்கள். 3 ரூபாய் 50 காசுக்கு 10 கிலோ; அடுத்த 10 கிலோ, 6 ரூபாய்க்கு கிடைக்கின்ற நிலையை இன்றைக்கு உருவாக்கி இருந்தாலும், இந்தக் கடைகளில் 6 ரூபாய்க்கு உள்ள 10 கிலோ அரிசியை வாங்கினால்தான் 3 ரூபாய் 50 காசுக்குள்ள அரிசி கிடைக்கும் என்ற ஒரு நிலை இருந்துகொண்டிருக்கிறது.

பிற்பகல் 12-30

மாண்புமிகு செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஹேமச்சந்திரன் அவர்கள் குறிப்பிடுவதுபோல, அப்படி நியாய விலைக்கடைகளில் 6 ரூபாய் அரிசியை வாங்க வேண்டுமென்று ஊழியர்கள் பொதுமக்கள் யாரையும் கட்டாயப்படுத்தவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அப்படி ஒரு நிலைமையே இல்லை. மேலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர், அவர்கள் சார்ந்திருக்கின்ற மார்க்ஸிஸ்ட் கட்சி ஆளுகின்ற மாநிலங்களில் நியாயவிலைக் கடைகளில் அரிசியின் விலை என்ன என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர்

தமிழ்நாடு ... பகம் 7 - ஜூலை 2002 ...

[செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா] [2002 அக்டோபர் 30

அவர்களுக்குத் தெரியுமா என்பதையும் நான் இங்கே அறிய விரும்புகிறேன். மார்க்ஸிஸ்ட் கட்சி ஆளுகின்ற திரிபுரா மாநிலத்தில் நியாயவிலைக் கடைகளில் ரேஷன் கார்டுகளை A.P.L., B.P.L.-ல் என்று பிரித்து இருக்கிறார்கள். வறுமைக்கோட்டிற்குக் கீழே வாழ்பவர்களுக்கு திரிபுராவில் 6 ரூபாய் 15 காசு என்ற விலையில் கிலோ அரிசி வழங்கப்படுகிறது. அதில் வறுமைக் கோட்டிற்கு மேலே உள்ளவர்களுக்கு 8 ரூபாய் கிலோ என்ற விலைக்கு வழங்கப்படுகிறது.

அதைப்போலவே, மேற்கு வங்காளத்திலும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் ஆட்சிதான் நடைபெறுகிறது. அங்கேயும் A.P.L., B.P.L என்று பிரித்து இருக்கிறார்கள். அங்கேயும் B.P.L.-க்கு கிலோவுக்கு 6 ரூபாய் 15 காசு என்ற விலைக்கும், A.P.L.-க்கு 8 ரூபாய் என்ற விலைக்கும் வழங்கப்படுகிறது. ஆகவே, தமிழ்நாட்டில் நாங்கள் வறுமைக் கோட்டிற்கு மேலே உள்ளவர்கள், வறுமைக்கோட்டிற்குக் கீழே உள்ளவர்கள் என்று பிரிக்கவில்லை. எல்லோருக்கும ஒரே விலையில் வழங்குகின்றோம். 10 கிலோ அரிசி, கிலோ ஒன்றுக்கு 3 ரூபாய் 50 காசு என்ற விலைக்கும், 10 கிலோ அரிசி கிலோ ஒன்றுக்கு 6 ரூபாய் என்ற விலைக்கும் எல்லோருக்கும் வழங்குகிறோம். எல்லா கார்டுகளுக்கும் வழங்குகிறோம். ஆனால் நீங்கள் ஆளுகின்ற மாநிலங்களில் பிரித்துவிட்டு, அங்கே கிலோ 6 ரூபாய் 15 காசு என்ற விலைக்கும் 8 ரூபாய் என்ற விலைக்கும் நீங்கள் கொடுத்துவிட்டு, இங்கே ஏன் எதிர்க்கிறீர்கள் என்பது எங்களுக்குப் புரியவில்லை.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பிரச்சினையெல்லாம் பட்ஜெட் கூட்டத்திலே பேசப்பட்ட விஷயம்தான். மேற்கு வங்காளத்திலே ஏற்கெனவே 6 ரூபாய்தான் இருந்தது. திரிபுராவிலே ஏற்கெனவே 6 ரூபாய்தான். ஆனால் தமிழகத்திலே, தமிழக அரசு வறுமைக்கோட்டிற்குக் கீழே இருக்கிற மக்களுக்கு மலிவு விலையிலே வழங்கவேண்டுமென்று சொல்லி, 1800 கோடி ரூபாய் வரை மானியமாகக் கொடுத்து, இங்கே மலிவு விலையிலே கொடுக்கப்பட்ட அந்தக் கொள்கை இந்த அரசால் கைவிடப்பட்டிருக்கிறது என்பதுதான் எங்களுடைய கருத்து. ஆகவே ஒரு கொள்கை முடிவை எடுத்த பிறகு, அது அமல்படுத்தப்பட்டதற்குப் பிறகு, அந்த மக்கள் பாதிக்கப்படக்கூடிய முறையிலே நடவடிக்கை எடுக்க மாட்டோம் என்று இந்த அரசு அறிவித்ததற்குப் பிறகு இப்போது அது மாற்றப்பட்டு இருக்கிறது என்பது, ஒரு கொள்கை

ரீதியான நிர்பந்தத்திற்குப் பணிந்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பது எங்களுடைய கருத்து. ஏனென்றால், மத்திய அரசு இப்படிப்பட்ட மானியங்களைக் கைவிட வேண்டுமென்று வலியுறுத்தியதை இந்த அரசு இன்றைக்குக் கடைப்பிடித்து வருகிறது என்பது எங்களுடைய கருத்து. ஏற்கெனவே, நேற்றையதினம் நம்முடைய மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள்கூட இங்கே பேசுகின்ற நேரத்திலே 2,946 கோடிக்கு அதிகமான ரூபாய் மத்திய அரசு இந்த அரசுக்கு வழங்கவேண்டி இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். எப்படி பதினொன்றாவது நிதி கமிஷனிடம் பரிந்துரை வைத்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதைப் பெறுவதற்கு என்ன நடவடிக்கையை எடுத்தீர்கள்? அதை எடுக்காமல் மத்திய அரசினுடைய நிர்பந்தத்திற்குப் பணிந்து நீங்கள் 2,946 கோடி ரூபாய் இழப்பை ஏற்றுக்கொண்டு, இங்கே ஏழையெளிய மக்களுடைய தலையிலே இப்போது இந்தச் சுமையைத் திணிக்கிறீர்கள் என்பதுதான் எங்களுடைய குற்றச்சாட்டு. ஏழையெளிய மக்களை நீங்கள் தாக்குகிறீர்கள் என்பதுதான் எங்களுடைய குற்றச்சாட்டு. நான் ஒன்றை இந்த நேரத்திலே பணிவன்புடன் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 3 ஆயிரம் கோடி ரூபாய் 18-10-2002 அன்று டெல்லியிலே நடந்த முதல்வர்கள் மாநாட்டிலே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். ஆனால், அதை வலியுறுத்தினீர்களா? அதைப் பெறுவதற்கான நடவடிக்கையை எடுத்திருக்கிறீர்களா? சென்ற சட்டமன்றக் கூட்டத்திலேயே மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் 6 ஆயிரம் கோடி ரூபாய் இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற வசதிபடைத்தவர்களிடமிருந்து அரசுக்கு வர வேண்டியிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதை வசூலிக்க என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறீர்கள்? அதில் எவ்வளவு வசூலித்திருக்கிறீர்கள்?

பிற்பகல் 12.35

***மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்:** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தவறான தகவலை அவைக்குத் தந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். 6 ஆயிரம் கோடி ரூபாய் வசதிபடைத்தவர்களிடமிருந்து வர வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. விற்பனை வரியைப் பொறுத்தவரைக்கும். Sales Tax-ஐப் பொறுத்தவரைக்கும், அவையெல்லாம் நிலுவையில் இருக்கின்றன. உயர்நீதிமன்றத்திலே, அதற்கும் அடுத்த நிலையிலே உச்சநீதிமன்றத்திலே, Sales Tax Appellate Tribunal-லே நிலுவையில் உள்ளன.

[திரு. சி. பொன்னையன்] [2002 அக்டோபர் 30

அவற்றையெல்லாம் விரைவிலே வசூல் செய்வதற்காக எந்தக் காலத்திலும் இல்லாத அளவிற்குத் துரிதமான நடவடிக்கைகளை அரசு எடுத்து வருகிறது. சமாதான் ஸ்கீம் என்ற ஒரு ஸ்கீமும் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றது. நீதிமன்றங்களால் விதிக்கப்பட்ட தடையாணைகளை எல்லாம் நீக்கி அந்தப் பணத்தையெல்லாம் வசூல் செய்ய கடும் நடவடிக்கைகளை, தக்க நடவடிக்கைகளை அரசு எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அரசுக்கு வர வேண்டிய பணத்தை வசூலித்து அதன் மூலம் ஏழை மக்களுக்கு ஆசுவாசத்தை ஏற்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கையை இந்த அரசு எடுக்கவில்லை என்பதுதான் எங்களுடைய கருத்து. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே 94 சதவீதம் அரசு ஊழியர்களுக்காகச் செலவு செய்யப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். உண்மை என்ன? அரசு ஊழியர் ஊதியம் 20 சதவீதம்தான். அரசு ஊழியர்கள், ஆசிரியர்கள், மாநில அரசால் உதவிபெறும் பள்ளிகள் மற்றும் காவல் துறை செலவுகள் எல்லாம் தமிழக அரசு ஊழியர்களுடைய செலவு என்ற முறையிலே கணக்கிட்டுத்தான் இந்த 94 சதவீதம் என்று சொல்லப்படுகிறது. காவல் துறை...(குறுக்கீடு) அதைத்தான் இங்கே சொல்கிறேன். காவல் துறையை நவீனப்படுத்துவதற்கு செலவு செய்யப்படுகிறது. காவல் துறைக்குச் செலவு செய்யப்படுகிறது. இது...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இரண்டு மணித்துளிகளில் பேசி முடியுங்கள்.

மாண்புமிகு செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் தவறான கருத்துகளைக் கூறி அவையெல்லாம் பதிவாகிக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே, விளக்கம் கூற வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு நாங்கள் தள்ளப்பட்டிருக்கிறோம். மாநில அரசின் மொத்த வருவாயில் நாங்கள் 94 சதவீதம் என்று குறிப்பிடவில்லை. மாநில அரசுக்கு வருகின்ற வரிப் பணத்தில் 94 சதவீதம் அரசு ஊழியர்களுக்குச் செலவிடப்படுகிறது என்று சொன்னோம். அதில் காவல் துறையும்தான் அடக்கம். ஆனால், காவல் துறையை நவீனமயமாக்குகின்ற திட்டத்திற்கு இந்தப் பணம் செலவிடப்படவில்லை. அதற்குத் தனியாக மாநில அரசு ஒதுக்குகின்றது. அதற்கு மத்திய அரசும் ஓரளவுக்கு நிதி அளிக்கின்றது. அதைப் பற்றி

2002 அக்டோபர் 30] [செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா]

நாங்கள் குறிப்பிடவில்லை. இந்த மாநில அரசுக்கு வருகின்ற மொத்த வரிப் பணத்தில் 94 சதவீதம் என்பது அரசு ஊழியர்களுக்குச் சம்பளங்கள் கொடுப்பதற்கும், அகவிலைப்படி கொடுப்பதற்கும், பென்ஷன் கொடுப்பதற்கும் செலவிடப்படுகிறது என்பதைத் தெளிவாக்க விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, இன்றையதினத்திலேகூட, இன்றைய நிலைமையில்கூட இந்தியாவிலேயே நியாயவிலைக் கடைகளில் மிகவும் குறைந்த விலைக்கு அரிசி வழங்கிக்கொண்டிருக்கின்ற ஒரே மாநில அரசு தமிழ்நாடுதான். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) மற்ற எல்லா மாநிலங்களிலும் குறைந்தபட்ச விலை 6 ரூபாயாக இருக்கிறது. அதிகபட்ச விலை அரிசிக்கு கிலோ ஒன்றுக்கு 9 ரூபாய் என்று இருக்கிறது. ஆனால், தமிழ்நாட்டில்தான் குறைந்தபட்ச விலை 3.50 ரூபாய் என்றும் அதிகபட்ச விலை 6 ரூபாய் என்றும் இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன், இரண்டு மணித்துளிகளில் பேசி முடியுங்கள்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அதாவது, எங்களைத் தாக்கி, எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே இருக்கக்கூடியவர்கள் தவறான கருத்துகளை ஆதரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசி, அதற்கு நாங்கள் பதில் சொல்ல வேண்டாமா? வெளியிலே இருக்கின்ற மக்கள் எங்களைத் தவறாக நினைக்கமாட்டார்களா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பதில் சொல்லுங்கள். அன்றாடம் பதில் சொல்கிறீர்கள். இரண்டு நிமிடத்தில் பேசி முடியுங்கள்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: ஆகவே, இது நியாயமல்ல. எங்களுக்கு இதன்மேல் விளக்குவதற்கு நியாயமான அவகாசம் தர வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இல்லை, திரு. பொன்முடி 7 நிமிடம்தான் பேசினார். 7 நிமிடம்தான் மற்ற உறுப்பினர்கள் எல்லாம் பேச வேண்டும்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: நான் ஒன்றும் அதிகமான நேரமோ, தேவையில்லாமல் நேரமோ எடுக்கவில்லை. அதாவது அரசு

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்] [2002 அக்டோபர் 30

ஊழியர்களுக்கு ஊதியம் கொடுக்கப்படுவது என்பது இன்றைக்கு பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் மாதிரியோ, மின்சாரத் தொழிலாளர்கள் மாதிரியோ, தோட்டத் தொழிலாளர்கள் மாதிரியோ பேசி, அவர்களும் அவர்களுடைய பிரதிநிதிகளும், அரசு நிர்வாகத்திலுள்ள பிரதிநிதிகளும் பேசி முடிக்கப்படுகிற விஷயம் அல்ல. அரசினுடைய ஏற்பாடுகள் வழி அல்லது அந்த machinery வழி நிர்ணயித்து அமல்படுத்தப்பட்டிருக்கிற ஒன்று. அதிலே ஏதாவது குறையிருந்தால் அவர்கள் மனுதான் கொடுக்க முடியும். அவர்கள் பேசி அவர்களுடைய அந்த representation அடிப்படையிலே முடிவு பண்ணுவதல்ல, அவர்களுடைய representatives அரசோடு பேசி முடிவு செய்யப்படுவதல்ல. ஆகவே, இன்றைக்கு 94 சதவீதம் கொடுக்கப்படுகிறது என்றால், அது அரசால் கொடுக்கப்பட்டது. அரசினுடைய ஏற்பாட்டால் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால், நிதியாதாரத்தைக் கண்டெடுக்க வேண்டும். எங்கிருந்து கண்டெடுக்க வேண்டும் என்றால் மத்திய அரசிடமிருந்து பெற வேண்டும். மத்திய அரசிடமிருந்து அதைப் பெறுவதற்கு, மாநிலத்திலே வசதி படைத்தவர்களிடமிருந்து அதைப் பெறுவதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படாமல்.... *(மணியடிக்கப்பெற்றது).*

பிற்பகல் 12-40

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ஒரு நிமிடத்தில் பேச்சை முடியுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய இயக்கத்தைச் சார்ந்த West Bengal Finance Minister அவர்கள் கலந்து கொண்ட அண்மையிலே பிரதமர் தலைமையில் நடந்த முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டில் மாண்புமிகு தமிழக முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் பேசியபோது தமிழகத்திற்கு மட்டுமல்ல, இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே இருக்கிற எல்லா மாநிலங்களுக்கும் நிதிப் பற்றாக்குறை இருக்கின்ற நிலையில் நிதியாதாரங்களைப் பெருக்குவதற்கு உள்ள வழிவகைகளை எவ்வளவு தெளிவாகச் சொன்னார்கள் என்பதையும், அழுத்தந்திருத்தமாகச் சொன்னார்கள் என்பதையும், வெளிப்படையாகச் சொன்னார்கள் என்பதையும், சில சீர்திருத்தங்களுக்கு மற்றவர்கள் எல்லாம் அஞ்சிக் கொண்டிருந்தபோது—பூனைக்கு யார் மணி கட்டுவது என்ற அச்சம் இருந்தபோது—பூனைக்கு மணியை நான் கட்டுகிறேன் என்று மாநிலங்களுடைய பொருளாதாரத்தைத் தலை நிமிரச் செய்ய

2002 அக்டோபர் 30] [திரு. சி. பொன்னையன்]

வேண்டும் என்று வலியுறுத்திப் பேசியதை உங்களது West Bengal Finance Minister, Mr. Gupta மனமாரப் பாராட்டினார். திரிபுரா Finance Minister மனமாரப் பாராட்டினார். அவர்களைக் கேட்டு நீங்கள் தெரிந்துகொள்ளலாம். அந்த அளவுக்கு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் கூறிய கருத்துகள் பற்றி மத்திய அரசே சிந்திக்கத் துவங்கி விட்டது. அத்தகைய சிந்தனைக்கு வித்திட்டு தற்போது நடந்த முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டில் வலியுறுத்திப் பேசினார் என்பதை அவைக்கு கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: ஆகவே, நிதியமைச்சர் அவர்கள் எங்களிடம் என்ன கேட்கிறார்கள்? முதல்வர்கள் மாநாட்டில் வந்து இப்படியெல்லாம் பேசிய முதலமைச்சர் அவர்களா உங்கள் மாநிலத்தில் இப்படியெல்லாம் செய்கிறார்கள் என்று கேட்கிறார்கள். அதாவது முதலமைச்சர் அவர்கள் இன்று நிதிப் பற்றாக்குறை என்ற பெயரிலே இந்த நாட்டிலே இருக்கிற மக்களுடைய பல்வேறு வசதிகளை இன்றைக்குக் குறைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தேர்தல் காலத்தில் அவர்களுடைய தேர்தல் அறிக்கையில் விவசாயிகளைப் பொறுத்த அளவிலே அவர்களைப் பாதுகாத்துக்கொள்வதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த கரும்பு, பருத்தி அதேபோன்று இரப்பர், தேயிலை, மிளகாய்..

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஹேமச்சந்திரன், ஒரு நிமிடத்தில் பேச்சை முடியுங்கள்.

மாண்புமிகு செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு விஷயத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஹேமச்சந்திரன் அவர்களின் கவனத்திற்கு, இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர நான் விரும்புகிறேன். மத்திய அரசிடமிருந்து மாநில அரசு ஏன் நிதியுதவியை கேட்டுப் பெறவில்லை, ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை, என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கேள்வி எழுப்பினார்கள். மத்திய அரசிடமிருந்து 3,000 கோடி ரூபாய் உதவி வேண்டுமென்று திரும்பத் திரும்பக் கேட்டுக் கொண்டே இருக்கிறோம். அவர்கள் கொடுக்கவில்லை. இதைப்போலவே West Bengal மாநில அரசும் மத்திய அரசிடமிருந்து நிதியுதவியைக் கோரியது. அவர்களுக்கு ஏறக்குறைய 800 கோடி ரூபாய் உதவி அளிக்கப்பட்டது. மேற்கு வங்காளத்திற்கு மத்திய அரசு இப்போதுதான், அண்மையில் 800 கோடி ரூபாய் உதவி அளித்திருக்கிறது. ஆனால், தமிழ்நாட்டிற்கு

[செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா] [2002 அக்டோபர் 30

எதுவும் தரவில்லை. அதனால்தான் அண்மையில் பிரதமர் கூட்டிய முதலமைச்சர்கள், நிதியமைச்சர்கள் மாநாட்டில் மேற்கு வங்காள நிதியமைச்சர் அவர்கள் கலந்துகொண்டார்கள். நான் மாநில அரசுகளுக்கு இருக்கின்ற சிரமங்களை எடுத்துக் கூறி இத்தகைய அகவிலைப்படியைத் தருவது சாத்தியம் ஆகாது, அதற்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டும் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும் என்று கேட்டதற்கு மேற்கு வங்காள மாநிலத்தின் நிதியமைச்சர் அவர்கள் அந்தக் கருத்தை ஆதரிக்கவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். உங்களுக்கு வேண்டிய நிதி கிடைத்து விட்டது. அதனால் நீங்கள் ஆதரிக்கவில்லை. (குறுக்கீடு)

திரு. ஜி. பழனிசாமி: இது தமிழ்நாடு; மேற்கு வங்கம் அல்ல. இங்கே நிதியாதாரங்களுக்காக நாங்கள் போராடிக் கொண்டிருக்கிறோம். நாங்கள் ஏன் மேற்கு வங்கத்திற்காகப் போராட வேண்டும்?

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டில் என்ன நடந்தது என்பது எங்களுக்குத் தெரியாது. அந்த நிதியமைச்சர் அவர்களும் இதுசம்பந்தமாகச் சொன்னது என்ன என்பதை விசாரித்து பதில் சொல்கிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சரி பேச்சை முடித்துவிடுங்கள், திரு. பழனிசாமி.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: ஐந்து நிமிடம் வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இல்லை, இல்லை, வேண்டாம், வேண்டாம். மொத்தத்தில் 7 நிமிடம் பேசினார். ஒரு நிமிடத்தில் முடியுங்கள். ஒரு மணித்துளியில் முடியுங்கள். இன்னும் ஏழு சட்டமுன்வடிவுகளை ஆய்வுக்கு எடுக்க வேண்டும்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த பட்ஜெட் விவாதம் நடக்கக்கூடிய நேரத்திலே மேற்கு வங்காள நிதியமைச்சருடைய Budget Speech-ஐ இங்கே படித்துக் காட்டினேன். அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற நடவடிக்கைகளை நான் எடுத்துச் சொன்னேன்.

மத்திய அரசிடமிருந்து இந்த நிதியைப் பெற வேண்டுமென்றால் உலகமயம், தாராளமயம் என்ற அந்தக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியவர்களுக்குத்தான் நிதி கொடுக்கப்படுகிறது என்றும் அப்படி கொடுக்கப்படுவதற்குத் தகுந்த அளவிலே உள்ள agreement-

களைப் போட்டால்தான் தருகிறார்கள் என்றும் நிதியமைச்சர் அவர்களே இந்த அவையில் சொன்னார்கள்.

பிற்பகல் 12-45

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சரி முடியுங்கள்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: ஆகவே, அந்த வகையிலே..

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஜி. பழனிசாமி.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: அந்த முறையிலே அவர்கள் agreement போடவில்லை. அவர்கள் அந்த மாநிலத்திலே இருக்கிற மக்களைத் திரட்டி அந்த மாநிலத்தினுடைய உரிமைகளைப் பெறுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்ததனுடைய விளைவாக மத்திய அரசு அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய நிர்பந்தம் ஏற்பட்டது. ஆனால், அந்தப் பாதையை இங்கு இந்த அரசு கடைப்பிடிக்கவில்லை என்பது எங்களுடைய தாழ்மையான கருத்து.

மாண்புமிகு எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் இந்த மாநிலத்தினுடைய முதலமைச்சராக இருந்த நேரத்திலே அவர்கள் போராடினார்கள், அவர் அதற்காக உண்ணாவிரதப் போராட்டம்கூட நடத்தினார். அப்படி உரிமைகளைப் பெறுவதற்கு, இந்த அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அன்று முயற்சி எடுத்தது. ஆனால், நீங்கள் பாரதிய ஜனதா கட்சியினுடைய, மத்திய அரசினுடைய நிர்பந்தத்திற்குப் பணிந்து இன்று மக்களைத் தாக்கக்கூடிய, அவர்களுடைய நடவடிக்கைகளை எல்லாம் இன்றைக்கு இங்கே அமல்படுத்துவது என்ற இந்த நிலையை எடுத்ததனுடைய விளைவாகத்தான் ஏழை மக்கள் தாக்கப்படக்கூடிய முறையிலே அரிசியினுடைய விலையை ஏற்ற வேண்டிய நிர்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: போதும், உரையை முடித்து விடுங்கள்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஜி. பழனிசாமி.

திரு. ஜி. பழனிசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,...

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர்கள் போராடுகின்ற நேரத்திலே அவர்களுக்கு போனஸ் மறுக்கப்படுகிறது; ஊதிய உயர்வு மறுக்கப்படுகிறது; அந்த நிலை இன்றைக்குத் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

இன்று அமைதியாக இருக்கிற தமிழகத்திலே மக்களை பரஸ்பரம் மோத வைக்கக்கூடிய முறையிலே உள்ள மத மாற்றத் தடைச் சட்டத்தை...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அதைத் தனியாகப் பேசலாம். திரு. பழனிசாமி (குறுக்கீடு) திரு. பழனிசாமி, (குறுக்கீடு) திரு. பழனிசாமி பேசுங்கள்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே..

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இல்லை. (குறுக்கீடு) இல்லை. 10 மணித் துளிகளுக்கு மேலே ஆகிவிட்டது. (குறுக்கீடு) திரு. பழனிசாமி.

திரு. இ. புகழேந்தி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, Point of order.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே..

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: போதும்.

திரு. இ. புகழேந்தி: Point of order. மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மத்திய அரசைப் பற்றி இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். கடந்த மார்ச் 27 ஆம் தேதி....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இல்லை, திரு. புகழேந்தி விளக்கம் எல்லாம் வேண்டாம். திரு. பழனிசாமி.

திரு. இ. புகழேந்தி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,.....

2002 அக்டோபர் 30]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. புகழேந்தி உட்காருங்கள் (குறுக்கீடு) திரு. பழனிசாமி பேசுங்கள்.

திரு. இ. புகழேந்தி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உட்காருங்கள், திரு. பழனிசாமி. (குறுக்கீடு) திரு. புகழேந்தி உட்காருங்கள். (குறுக்கீடு) திரு. பழனிசாமி, பேசுங்கள். இல்லாவிட்டால் அடுத்த உறுப்பினரைக் கூப்பிடுகிறேன்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,....

திரு. ஜி. பழனிசாமி: சரி. (குறுக்கீடு) மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,.....

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, (குறுக்கீடு) ஆகவே, இப்படிப்பட்ட.....

திரு. எச். ராஜா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இல்லை, திரு. ராஜா, உட்காருங்கள். (குறுக்கீடு) திரு. ராஜா, உட்காருங்கள்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,....

திரு. ஜி. பழனிசாமி: மைக் இல்லாமலே பேசுகிறீர்கள். பதிவு ஆகாது. (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. பழனிசாமி.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வேண்டாம். (குறுக்கீடு) வேண்டாம்.

திரு. ஜி. பழனிசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாட்டினுடைய மக்களுக்கு...

[2002 அக்டோபர் 30

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,....

திரு. எச். ராஜா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,...

திரு. இ. புகழேந்தி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உட்காருங்கள். (குறுக்கீடுகள்) உட்காருங்கள்.

திரு. ஜி. பழனிசாமி: தமிழ்நாட்டினுடைய மக்களுக்கு... (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அனுமதி இல்லாமல் பேசக்கூடாது. உட்காருங்கள்.

திரு. ஜி. பழனிசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,... இடையூறாக இருக்கிறது. அதனாலே..

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. பழனிசாமி, நீங்கள் பேசுங்கள்.

திரு. ஜி. பழனிசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சமீபத்திலே நம்முடைய தமிழ்நாடு அரசு, நடைமுறையில் ஒரு கிலோ 3 ரூபாய் 50 பைசா என்று விற்ற ரேஷன் அரிசியை ஒரு கிலோ 6 ரூபாய் என்ற அளவுக்கு விலை உயர்த்தி, மந்திரிசபை கூடி, உடனடியாக இதை அறிவித்திருப்பது தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு ஒரு பேரதிர்ச்சியையும் பெரும் பாதிப்பையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இன்று சொல்லக்கூடிய ஏழை எளிய மக்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், கிராமப்புற மக்கள் பெரிய அளவிற்கு ஒரு ஆட்சி மாற்றத்தைத் தமிழகத்தில் உருவாக்கி ஒரு நன்மை கிடைக்கும் என்ற எதிர்பார்ப்போடு இந்த ஒன்றரை ஆண்டு காலம் இருந்தார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு இது ஒரு பேரிடியாக இன்றையதினத்திலே அமைந்திருக்கிறது. இது சாதாரணமானது அல்ல. நான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்; நிதியமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்; நீங்கள் ஒரு திட்டத்தையும் புதியதாகக் கொண்டு வரவே வேண்டாம். 5 ஆண்டு காலத்திலேயும் செய்ய வேண்டாம். எந்த ஒரு திட்டத்தையும் நீங்கள்

2002 அக்டோபர் 30] [திரு. ஜி. பழனிசாமி]

கொண்டுவர வேண்டாம். இருக்கிற திட்டங்களை அதுவே, நடைமுறையில் இருக்கிற சட்டங்களையாவது மாற்றாமல் இருந்தால் போதும். அதுவே தமிழ்நாட்டு மக்களைப் பாதுகாக்கிறது. நீங்கள் அதற்கு உதவி புரியுங்கள். பொருளாதார நெருக்கடி இருக்கிறது; நிதி நெருக்கடி இருக்கிறது; நாங்கள் உணர்கிறோம். நான் இல்லையென்று சொல்லவில்லை. ஆனால், இந்தியாவிலேயே தமிழகத்தை முதல் மாநிலமாகக் கொண்டு வருவேன் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த மாமன்றத்திலே அறிவித்தார்கள். உண்மையிலேயே அது எங்களுக்கெல்லாம் எல்லையற்ற மகிழ்ச்சியை அளித்தது.

பிற்பகல் 12-50

புதிய திட்டங்களையும், புதிய சிந்தனைகளையும் தமிழ்நாட்டு முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்திருப்பதை நாங்கள் இந்த மாமன்றத்தில் வரவேற்றிருக்கிறோம், பாராட்டியிருக்கிறோம். நாங்கள் இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. ஆனால் ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்த ஒன்றரை ஆண்டு காலத்தில் தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு நீங்கள் சில நன்மைகளைச் செய்திருக்கிறீர்கள். நாங்கள் இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. விவசாயிகள் பெற்ற கடன் ரூ.310 கோடி, வட்டியை, அபராத வட்டியைத் தள்ளுபடி செய்தீர்கள். ஆனால் 310 கோடி ரூபாய் இன்றைக்கு விவசாயிகள் நன்மை அடைந்திருந்தாலும் 3000 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு இன்றைக்குத் தமிழ்நாட்டு மக்கள் மட்டுமல்ல, தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருக்கிற விவசாயிகள் பாதிப்புக்குள்ளாகி இருக்கிறார்கள். *(குறுக்கீடு)*

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. புகழேந்தி, அவர் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார். உட்காருங்கள். *(குறுக்கீடு)*

திரு. ஜி. பழனிசாமி: அது இருக்கட்டும் ரைட். *(குறுக்கீடு)* அவர்கள் சொல்லுகிற கணக்கு; எனக்கு அனுமதி கொடுங்கள் நீங்கள். ஏனென்று சொன்னால் 3000 கோடி ரூபாய் அளவுக்குத் தமிழ்நாட்டு விவசாயிகள் பெரிய பாதிப்புக்கு உள்ளாகியிருக்கிறார்கள். பல துறைகளிலே இருக்கக்கூடியவர்கள், வேலைவாய்ப்பை இழக்கக்கூடிய திடீர் அறிவிப்புகள் எல்லாம் நாள்தோறும் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. சாலைப் பணியாளர்கள் பெரிய பாதிப்புக்குள்ளாகியிருக்கிறார்கள். அது எல்லோருக்கும் தெரியும். ரூ.10ஆயிரம், ரூ.20ஆயிரம் சம்பளம் வாங்கக்கூடிய ஆட்கள் கிடையாது. சாதாரண ஏழை, எளியவர்கள்,

[திரு. ஜி. பழனிசாமி] [2002 அக்டோபர் 30

கடைக்கோடியில் இருக்கக்கூடிய கடைநிலை ஊழியர்கள்; 1500 ரூபாய், 2000 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டிருக்கக்கூடிய அந்த சாலைப் பணியாளர்களைத் திடீரென்று நீக்குகிறீர்கள். ஒரு நிமிடத்தில் நீக்குகிறீர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இல்லை, திரு. பழனிசாமி, தீர்மானத்திற்கு வாருங்கள்.

திரு. ஜி. பழனிசாமி: தீர்மானத்தின்மீதுதான் சொல்லுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இல்லை, இதிலே அதுகுறித்துப் பேசுவதற்கு நேரம் இல்லை.

திரு. ஜி. பழனிசாமி: சாதாரணமானவர்கள் எல்லாம் இந்த அரிசியை வாங்கி சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். ஆட்சியில், அவர்களுக்கு எவ்வளவோ சோதனைகள் வந்தன, எவ்வளவோ சங்கடங்கள் வந்தன, மத்திய அரசு எவ்வளவோ நிர்பந்தம் கொடுத்தும் அரிசி விலையில் அவர் கை வைக்கவில்லை. ஒரு ரூபாய் 50 காசுக்கு மேலே அரிசி விற்கப்படவில்லை. கலைஞர் அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்த பின்னர், இரண்டு ரூபாய் என்று அரிசி விலையை உயர்த்தியபோது கடும் கண்டனம் வந்தது. அரிசி விலையை உயர்த்தாமல் இருந்தார்கள்.

இன்றைக்கு காவிரியிலே தண்ணீர் வரவில்லை. தமிழகம் முழுவதும் வறட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது, வேலைவாய்ப்புகள் இல்லை என்று எல்லா நிலைமைகளையும், கொடூரமான வறட்சி நிலைமைகளையும், அவர்கள் வாடிக்கொண்டிருக்கின்ற நிலைமைகளையும், எல்லாவற்றையும் தமிழ்நாட்டு முதலமைச்சராகிய நீங்கள் சொல்லுகிறீர்கள். ஆனால், சொல்லிவிட்டு என்ன செய்கிறீர்கள்? குருவி தலையிலே பாறாங்கல்லைத் தூக்கி வைக்கிறீர்கள். அது என்ன முறை? ஏழ்மையைச் சொல்லுகிறீர்கள்; வறுமையைச் சொல்லுகிறீர்கள்; வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் பற்றிச் சொல்லுகிறீர்கள்; குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் இல்லை என்று சொல்லுகிறீர்கள், சோதனை வரும் என்று சொல்லுகிறீர்கள், பொருளாதார நெருக்கடி என்று சொல்லுகிறீர்கள்; ஆனால் இவ்வளவுக்குப் பிறகும், அதனால் வாடிக்கொண்டு, வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற அந்த மக்கள்மீது குருவி தலையில் பாறாங்கல்லைத் தூக்கி வைப்பதுபோல தூக்கி வைத்தால் எப்படித் தாங்க முடியும்? எங்களுடைய திருவாரூர் மாவட்டத்தில் இதுவரை வரலாறு காணாத

2002 அக்டோபர் 30] [திரு. ஜி. பழனிசாமி]

அளவுக்கு எத்தனை தொற்று நோய்கள்? எவ்வளவு பேர் காலராவால் இறந்துபோய் இருக்கிறார்கள்? அரசாங்கம் கணக்குக் கேட்டிருக்கிறதா? நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறதா? ஒரு பள்ளிக்கூடச் சிறுவன் பட்டினிச் சாவால் இறந்துபோய் இருக்கிறான் இன்றைக்கு.

மாண்புமிகு திரு. செ. செம்மலை: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அனுபவம்மிக்க மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பழனிசாமி அவர்கள் சபைக் குறிப்பிலே பதிவு செய்ய வேண்டும் என்பதற்காகத் தவறான தகவல்களைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாண்புமிகு தமிழகத்தினுடைய முதல்வர் இதயதெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய நல்லாட்சியில் தமிழகத்தில் பட்டினிச் சாவு என்று எதுவும் இல்லை. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அதேபோல காலராவால் எந்த இறப்பும் ஏற்படவில்லை என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. பழனிசாமி: குற்றம் சொல்ல வேண்டும் என்ற முறையில் சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஹேமச்சந்திரன் அவர்கள் பேசுகின்றபோது நியாய விலைக் கடைகளில் 3 ரூபாய் 50 காசு என்ற விலைக்கு அரிசி பெறவேண்டுமானால் கட்டாயமாக கிலோ 6 ரூபாய் என்று விற்கப்படும் அரிசியை வாங்கச் சொல்லிக் கட்டாயப்படுத்தப்படுகிறார்கள் என்று இங்கே ஒரு தவறான தகவலைத் தெரிவித்தார்கள். அதனால் சில விவரங்களை நான் கேட்டுப் பெற்றிருக்கிறேன்.

இந்த விலை மாற்றத்தைச் செய்த பிறகு, அக்டோபர் மாதத்தில் நியாய விலைக் கடைகளில் எவ்வளவு அரிசி விற்கப்பட்டது என்று ஓர் ஆய்வு நடத்தப்பட்டது. சென்னைக்கான விவரம் மட்டும் இப்போது கிடைத்திருக்கிறது. 20-10-2002 வரை சென்னையில் நியாய விலைக் கடைகளில் கிலோ ஒன்றுக்கு 3 ரூபாய் 50 காசு என்று விற்கப்படும் அரிசி 4774 மெட்ரிக் டன் அளவுக்கு விற்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அதேநேரத்தில் கிலோ ஒன்றுக்கு 6 ரூபாய் என்று விற்கப்படும் அரிசி வெறும் 1584 மெட்ரிக் டன் அளவுக்குத்தான் விற்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே, இதை ஒப்பிட்டுப்

பார்க்கும்போது 3 ரூபாய் 50 காசு என்று விற்கப்படும் அரிசியோ 4774 மெட்ரிக் டன் அளவுக்கு விற்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் 6 ரூபாய் அரிசி வெறும் 1584 மெட்ரிக் டன் அளவுக்குத்தான் விற்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற புள்ளிவிவரங்களில் இருந்தே யாரும் கட்டாயப்படுத்தப்படவில்லை, 6 ரூபாய் அரிசியை வாங்கினால்தான் 3 ரூபாய் 50 பைசாவுக்கு அரிசி தரப்படும் என்ற நிலை இல்லை என்பதைத் தெளிவாக்க விரும்புகிறேன்.

பிற்பகல் 12-55

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: எங்கள் கிராமப்புறப் பகுதிகளில் இப்படி நடக்கிறது என்பதை நான் ஆதாரத்தோடு நிரூபிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஜி. பழனிசாமி பேசுங்கள்.

திரு. ஜி. பழனிசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் இதை அரசின் மீது ஏதோ ஒரு குற்றம் சுமத்த வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. இவை நடைமுறையிலே இருக்கிற, நடந்துகொண்டிருக்கிற காரியங்கள். அதேமாதிரி நோய்வாய்ப்பட்ட மக்களைப் பாதுகாப்பதிலே எங்களைப் போன்றவர்களெல்லாம் கூடவே இருந்து செய்த காரணத்தினாலேதான் நான் இதை நம்முடைய அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

பட்டினிச் சாவு இல்லை என்று நீங்கள் சொல்ல முடியாது. வறுமையிலே செத்தார்கள் என்று நீங்கள் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். பட்டினிச் சாவு என்று வேண்டாம். நடந்ததா, இல்லையா? 8 மாத காலம் ஆயிற்று, விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை இல்லை. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இப்போதுகூட 21 கோடி ரூபாய்க்கு அந்த மாவட்டங்களில் உள்ள மக்களுக்கு வறுமையிலே வாடிக் கொண்டிருக்கின்ற, வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற அந்த மக்களுக்கு தீபாவளிக்கு ஒரு பரிசு வழங்க வேண்டுமென்று நீங்கள் சொல்லியிருக்கிறீர்கள, 8 மாதகாலம் அவர்களுக்கு வேலை கிடையாதே! அப்படிப்பட்ட ஒரு பெரிய சோதனையான காலகட்டத்தில் நீங்கள் அரிசி விலையை உயர்த்தியிருக்கிறீர்கள், 1 ரூபாய் 25 பைசா ஒரு கிலோவுக்கு அரிசி விலை ஏற்றம். அது என்ன, 10 கிலோவுக்கு 6 ரூபாய்; 10 கிலோவுக்கு ரூபாய் 3.50? நீங்கள் சொல்லிவிட வேண்டியது தானே, 1.25 பைசா தான் உயர்த்தியிருக்கிறோம் என்று. ஆக, 20 கிலோ அரிசி 70 ரூபாய்க்கு வாங்கப்பட்டது; இன்றைக்கு 95 ரூபாய்க்கு வாங்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஹேமச்சந்திரன்

2002 அக்டோபர் 30] [திரு. ஜி. பழனிசாமி]

அவர்கள் சொன்னதுபோன்று, இந்த 3.50 ரூபாய்க்கு அரிசி வாங்குவதற்கு இருக்கிற காசை எடுத்துக்கொண்டுபோய், நேரடியாக அமுதம் அங்காடிக்குப் போனால் அவர்கள் சொல்கிறார்கள், முதலில் இந்த 6 ரூபாய் அரிசியை வாங்கிக் கொண்டு செல்லுங்கள்; அதற்குப் பிறகுதான் உங்களுக்கு 3.50 ரூபாய் அரிசி வழங்க முடியும் என்று சொல்கிறார்கள். ஏன் என்றால் அரசாங்கத்திலே நீங்கள் உத்தரவு போட்டிருக்கிறீர்கள். (குறுக்கீடு) புள்ளிவிவரம் இல்லை. நான் எந்த அங்காடிக் கடையிலே வேண்டுமானாலும் வந்து சொல்கிறேன். நேரடியாக அங்கே நான் போய் விசாரித்திருக்கிறேன். பல கடைகளில் விசாரித்திருக்கிறேன். 6 ரூபாய் அரிசியை முதலில் விநியோகம் பண்ணுங்கள் என்று அவர்களுக்குச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதேமாதிரி பல கடைகளிலே நடந்திருக்கிறது.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: முதலமைச்சர் அவர்கள் அதுகுறித்து விளக்கம் சொல்லிவிட்டார்கள். கட்டாயப்படுத்தவில்லை.; அப்படி வாங்க வேண்டுமென்று கட்டாயம் இல்லை என்று சொல்லி, அந்த விளக்கத்தையும், அளவையும் சொல்லி விவரத்தையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவே, மீண்டும் மீண்டும் அதையே நீங்கள் பேசுவது முறையல்ல.

திரு. ஜி. பழனிசாமி: அதேபோன்று இன்னுமொன்று, என்னவென்று சொன்னால், இன்றைக்குத் தமிழ்நாட்டிலே இருக்கிற மக்கள் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே எத்தனைபேர் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்று மத்திய அரசு தகவல்கள் கேட்டும்கூட நம்முடைய மாநில அரசு, வழங்காததாலேயேகூட, மத்திய அரசால் வழங்கப்படக்கூடிய 3 ரூபாய் ரக அரிசி, 30 கிலோ அரிசி 3 ரூபாய் விலைக்கு வழங்கப்பட முடியாமல் இருக்கிறது. இன்றைக்கு அதை வழங்க முடியவில்லை என்று நாடாளுமன்றத்திலே அறிவிக்கப்படுகிறது. உச்சநீதிமன்றத்திலே இதை எதிர்த்து வழக்கே போட்டிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாடு அரசு அப்படிப்பட்ட கணக்கை எங்களுடைய கவனத்திற்கே கொண்டுவரவில்லை என்று மத்திய அரசு சொல்கிறது. இதெல்லாம் உண்மைதானே? இது...

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: இல்லை, மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அவைக்குத் தவறான தகவலைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மைய அரசினுடைய கணக்கெடுப்பின்படி 21 சதவீதம் people தான் living

below poverty line. ஆனால், மற்றொரு அமைப்பினுடைய கணக்கெடுப்பின்படி people living below poverty line 35 சதவீதம். ஆனால், மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்களுடைய அரசு ஏழை எளிய மக்கள் என்ற நிலையில் இருக்கின்ற எல்லோருக்குமே 10 கிலோ அரிசி 3 ரூபாய் 50 காசு என்று கொடுக்கிறது. ஒரு கோடியே 20 இலட்சம் பேருக்கு அப்படி அரிசி தரப்படுகிறது.

திரு. ஜி. பழனிசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் உச்ச நீதிமன்றத்தினுடைய தீர்ப்பைத்தான் சொல்கிறேன். தவறான தகவலை நான் நம்முடைய இந்த மன்றத்திற்குக் கொடுக்கத் தயாராக இல்லை. ஆனால், நடைமுறையிலே இருந்ததாகச் சொல்கிறார்கள். வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே எவ்வளவு பேர் வாழ்கிறார்கள் என்கிற கணக்கு இதுவரையிலே மாநில அரசால் மத்திய அரசுக்கு அனுப்பப்படவில்லை என்று மத்திய அரசு குற்றம் சாட்டுகிறது. அந்த வகையில்தான் நான் சொல்கிறேன். ஆகையினால் நம்முடைய மாநில அரசு உயர்த்தியிருக்கிற அரிசி விலையை நீங்கள் திரும்பப் பெற வேண்டும். பழைய விலையிலேயே வழங்கவேண்டுமென்று சொல்வதோடு, இப்படி மந்திரிசபை கூடி நீங்கள் முடிவெடுத்திருப்பதற்குக் கண்டனத்தைத் தெரிவித்து அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஜி.கே. மணி. (குறுக்கீடு)

திரு. எச். ராஜா: தலைவர் அவர்களே, ஒரேயொரு நிமிஷம், மாண்புமிகு உறுப்பினர் மத்திய அரசையும், பாரதிய ஜனதா கட்சியையும் குறை சொல்லிப் பேசியிருப்பதால் அதற்குப் பதில் சொல்லாமல் விட்டால்-I don't want it to go--unrebutted ஆகிவிடும். ஒரேயொரு நிமிஷம், என்னவென்றால்...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் என்ன சொல்ல வேண்டும்?

திரு. எச். ராஜா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன் அவர்கள் மத்திய அரசு, மாநில அரசு அரிசி விலையை உயர்த்துவதற்காக நிர்பந்தப்படுத்துகிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால், அம்மாதிரி

2002 அக்டோபர் 30] [திரு. எச். ராஜா]

அல்ல, மத்திய அரசு 3.00 ரூபாய்க்கு 3.5 கிலோ அரிசி மாதத்திற்கு என்று வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே வாழ்பவர்களுக்குத் தருகிறது. ஆனால், தமிழகத்திலே தமிழக அரசு அனைவருக்குமாக அதேபோல் கொடுப்பதாலே, Below Poverty Line list கொடுங்கள் என்று கேட்டதற்கு செப்டம்பர் மாதமே 16 மாநிலங்கள் பட்டியல் தரவில்லை என்று உச்ச நீதிமன்றத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே தமிழகமும் இருக்கிறது. எனவே, மத்திய அரசாங்கம் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே வாழ்கின்ற மக்களுக்கு அரிசி விலையை ஏற்ற வேண்டுமென்று எந்தவிதத்திலுமே நிர்பந்தப்படுத்தாதபோது மத்திய அரசாங்கத்தை இதிலே குறை சொல்வதற்கு எந்த இடமும் இல்லை என்பதை நான் இங்கே பதிவு செய்ய விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: மத்திய அரசு மானியங்களை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று மாநிலங்களை நிர்பந்தப்படுத்துகிறதா, இல்லையா?

திரு. எச். ராஜா: அதற்கும் அரிசி விலை ஏற்றத்திற்கும் என்ன சம்பந்தம்?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஜி.கே. மணி.

திரு. என். நன்மாறன்: தலைவர் அவர்களே, ஒரேயொரு நிமிஷம். அரிசி மட்டும் அல்ல. வேறு பிரச்சினைகளும் இருக்கின்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஜி.கே. மணி.

திரு. ஜி.கே. மணி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே....

மாண்புமிகு திரு. ப. தனபால்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுகிறபோது இந்த அந்தியோதயா அன்னயோஜனா திட்டத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். 7.5 இலட்சம் பேருக்குத்தான் அந்த அந்தியோதயா திட்டத்தைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று மத்திய அரசாங்கம் அனுமதி கொடுத்து, அந்தத் திட்டத்தையும் இப்போது தமிழகத்திலே செயல்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[2002 அக்டோபர் 30

பிற்பகல் 1-00

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஜி.கே. மணி, பேசுங்கள். (குறுக்கீடு) இல்லை, திரு. ஜி.கே. மணி பேசுங்கள்.

திரு. வை. சிவபுண்ணியம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இல்லை, வேண்டாம். திரு. மணி, பேசுங்கள். (குறுக்கீடு) உட்காருங்கள், திரு. சிவபுண்ணியம், உங்களுக்குப் புண்ணியமாகப் போகட்டும். உட்காருங்கள். (குறுக்கீடு) திரு. ஜி.கே. மணி, பேசுங்கள்.

திரு. ஜி.கே. மணி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய தமிழக அரசின் அமைச்சரவை கூடி சாதாரண அடித்தட்டு மக்கள் பயன்படுத்தி வந்த இந்த ரேஷன் அரிசி விலையை ரூ. 3.50-லிருந்து ரூ. 6 வரை உயர்த்தியுள்ளது. ஏதோ பாட்டாளி மக்கள் கட்சி மாத்திரம் அல்ல; சட்டமன்றத்திலே இருக்கக்கூடிய அனைத்து எதிர்க் கட்சிகளும் இந்த நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய ஒட்டுமொத்தமான மக்களும் எதிர்க்கக்கூடிய ஒரு நிலையிலே தமிழ்நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய அனைத்துத் தரப்பு மக்களின் குரலாக நான் இங்கே சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த 6 ரூபாய் அரிசி விலை உயர்வு என்பதை ஏதோ சாதாரண நிலையிலே உயர்த்தியதாக நான் கருதவில்லை. நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், நிதி அமைச்சர் அவர்களும் சொல்வது எதற்கெடுத்தாலும் நிதி நெருக்கடி, இப்படி அரசாங்கத்தினுடைய நிதி நெருக்கடியைச் சமாளிப்பதற்காக, நிர்வாகம் செய்வதற்காக, 6 ரூபாய் என்று சொல்லி அரிசி விலையை உயர்த்தினீர்கள் என்று சொன்னால்-இப்படிப் பல தரப்பினரையும் பாதித்துள்ள-இந்த அடித்தட்டு மக்களுடைய நிலைமை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ப. தனபால்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திரு. ராஜா அவர்கள் குறிப்பிட்ட அந்த அந்தியோதயா அன்னயோஜனா திட்டத்திற்கு 7½ இலட்சம் பேர்களுக்குத்தான் தமிழ்நாட்டிலே மத்திய அரசு அனுமதி கொடுத்திருக்கிறது. தமிழ்நாட்டிலே நாம் 1 கோடியே 20 இலட்சம் குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கு 3½ ரூபாய் விலையில் அரிசி கொடுக்கிறோம் என்பதனைத் தெள்ளத் தெளிவாகத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதனாலே நம்முடைய மாநில அரசாங்கத்தின்

2002 அக்டோபர் 30] [திரு. ப. தனபால்]

சார்பில் 1,500 கோடி ரூபாய் மானியம் வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதையும் அதனால் மிகப் பெரிய இழப்பு நம்முடைய மாநில அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த அந்தியோதயா அன்னயோஜனா திட்டம் என்பது மிகக் குறைந்த அளவிலே 7½ இலட்சம் பேருக்குத்தான் தமிழ்நாட்டிலே கொடுத்திருக்கிறார்கள் எனபதையும் புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய இந்த அரசு 1 கோடியே 20 இலட்சம் குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கு 3½ ரூபாய்க்குக் குறைந்த விலையிலே அரிசியைக் கொடுக்கிறது என்பதையும் இந்தியாவிலேயே எந்த மாநிலமும் செய்யாததைச் செய்து கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இல்லை, திரு. ஜி.கே. மணி. நீங்கள் பேசுங்கள். (குறுக்கீடு) இல்லை, ஒன்றும் இல்லை. திரு. மணி. நீங்கள் பேசுங்கள். (குறுக்கீடு) இல்லை ஒன்றும் வேண்டாம். (குறுக்கீடு) இல்லை, நேரம் இல்லை. அதனாலேதான் பிரச்சினை. திரு. மணி, பேசுங்கள்.

திரு. ஜி.கே. மணி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களும் தமிழக அரசும் சொல்வது இந்த அரசாங்கத்திற்கு நிதி நெருக்கடி இருக்கிறது. இந்த நிதி நெருக்கடியைச் சமாளிப்பதற்காக ஏழை மக்கள், அடித்தட்டு மக்கள், உழைக்கக்கூடிய பாட்டாளி மக்கள் பயன்படுத்தக் கூடிய அரிசி விலையை உயர்த்துவதாகச் சொல்லி 6 ரூபாய்க்கு உயர்த்தியிருக்கிறீர்கள். இப்படி அரசாங்கத்தினுடைய நெருக்கடியால் உயர்த்துவதாகச் சொன்னால், இன்றைய சூழ்நிலையிலே இந்த மக்களுடைய நிலைமை என்ன? வருமானத்திற்காக அரசு உயர்த்துகிறது. ஆனால், இந்த ஏழை மக்களுக்கு வருமானம் எங்கேயிருந்து வருகிறது? கடந்த ஆண்டிலே வருமானம் ஒரு குடும்பத்திற்கு ஆயிரம் ரூபாய், இரண்டு ஆயிரம் ரூபாய் என்று எடுத்துக்கொண்டாலும்கூட இந்த ஆண்டு அரிசி விலையை உயர்த்திய காரணத்தினாலே அவர்களுடைய ஆண்டு வருமானம், மாத வருமானம் கூடிவிடவில்லை? இன்றைய நிலை என்ன? பருவ மழை இல்லை. வறட்சி; கடுமையான பஞ்சம்; குடிநீர்ப் பஞ்சம் இருக்கிறது; கால்நடைகளையெல்லாம் அடிமாட்டு விலைக்கு விற்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. தமிழ்நாட்டிலே உள்ள பல்வேறு மாவட்டங்களிலிருந்து உணவுக்கு வேலை தேடி அண்டை மாநிலங்களுக்கு அலைந்து சென்று வரக்கூடிய ஓர் அவல நிலை; இப்படி மக்கள் அவல நிலையிலே இருக்கக்கூடிய இந்தச் சூழ்நிலையில் நிதி நெருக்கடி என்று சொல்லி மீண்டும் அந்த ஏழை மக்களின் வயிற்றிலே அடித்திருக்கிறீர்கள் என்பதை இங்கே நான் பகிரங்கமாகக்

குற்றம் சாட்ட விரும்புகிறேன். இப்படி நெருக்கடியான நிலையிலே பஞ்ச காலத்திலே அரசு உதவி செய்ய வேண்டுமே தவிர, உதவி செய்வதை விட்டுவிட்டு அரசு ஏழை மக்களுக்குப் பெரிய உபத்திரவம் கொடுத்திருக்கிறது என்பதையும் நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தேர்தல் வாக்குறுதி பற்றியெல்லாம் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். ஒன்றை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். கடந்த முறை ஆந்திர மாநிலத்தில் திரு. என்.டி.ஆர். அவர்கள் இருக்கின்றபோது அவர்கள் தேர்தலைச் சந்தித்தபோது, கிலோ அரிசி 2 ரூபாய்க்கு வழங்கப்படும் என்று தேர்தல் வாக்குறுதி அளித்துத்தான் ஆட்சியைப் பிடித்தார்கள். ஆனால் ஆட்சிக்கு வந்தவுடன் அது சாத்தியமில்லை; அதை நீண்ட காலம் நிறைவேற்ற முடியாது என்பதை உணர்ந்து படிப்படியாக அரிசி விலையை உயர்த்தி இன்று ஆந்திராவில் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே வாழ்பவர்களுக்கு கிலோ ஒன்றுக்கு ரூபாய் 5.25 என்ற விலைக்கு அரிசி வழங்கப்படுகிறது. வறுமைக்கோட்டிற்கு மேலே வாழ்பவர்களுக்கு 9 ரூபாய் என்ற விலைக்குத்தான் அரிசி வழங்கப்படுகிறது.

பிற்பகல் 1-05

மேலும் இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிலர் ஏதோ மத்திய அரசு தமிழ்நாட்டிற்கு கிலோ ஒன்றுக்கு 3 ரூபாய் என்ற விலையில் அரிசியை வழங்குவதைப் போலவும் அதை இங்கே அதிக விலைக்கு நாங்கள் விற்றுக் கொண்டிருப்பது போலவும் தெரிவித்தார்கள். அது ஒரு தவறான கருத்து. அந்தியோதயா அன்னயோஜனா திட்டம் என்பது வெறும் 7½ இலட்சம் பேர்களுக்கு மட்டுந்தான் இங்கே தமிழ்நாட்டில் செயல்பட மத்திய அரசு அனுமதித்திருக்கிறது. அவர்களுக்கு மட்டுந்தான் 3 ரூபாய் விலையில் அரிசி வழங்கப்படுகிறது. மற்றபடி 1 கோடியே 20 இலட்சம் குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கு, நாங்கள் மத்திய அரசிடமிருந்து வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே வாழ்பவர்களுக்கான விலையில்—மத்திய அரசு நிர்ணயித்து இருக்கும் கிலோ ஒன்றுக்கு 5 ரூபாய் 65 காசு என்ற விலை கொடுத்து வாங்கி, அதனை இங்கே ரூபாய் 3.50 என்ற விலைக்கு விற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த விலையேற்றம் செய்வதற்கு முன்பாக தமிழ்நாட்டில் நியாயவிலைக் கடைகளில் அரிசி வாங்கும் குடும்ப அட்டைதாரர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் நாங்கள் இரண்டு விலைகளில் அரிசியை வாங்கி விநியோகம் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். அதாவது, மத்திய அரசில் இரண்டு விலைகளை நிர்ணயித்து

2002 அக்டோபர் 30] [செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா]

இருக்கிறார்கள். வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே வாழ்பவர்களுக்கு கிலோ ஒன்றுக்கு 5 ரூபாய் 65 காசு. அந்த விலைக்கும் வாங்கி நாங்கள் இங்கே 3 ரூபாய் 50 காசு என்ற விலைக்குக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தோம். ஆனால் அத்தகையவர்களுக்கு மத்திய அரசு தமிழ்நாட்டில் 48 இலட்சம் குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்குத்தான் அனுமதிக்கிறது. மத்திய அரசின் கணக்குப்படி, தமிழ்நாட்டில் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே வாழ்பவர்கள் 48 இலட்சம் பேர்தான். ஆகவே 48 இலட்சம் பேருக்குத்தான் 5 ரூபாய் 65 காசு என்ற விலையில் அரிசியைத் தருகிறார்கள். மற்றபடி வறுமைக் கோட்டிற்கு மேலே வாழ்பவர்களுக்கு என்று மத்திய அரசு நிர்ணயித்திருக்கின்ற விலை கிலோ ஒன்றுக்கு 8 ரூபாய் 30 காசு. நாங்கள் மீதமுள்ள அத்தனை இலட்சம் கார்டுகளுக்கும் 8 ரூபாய் 30 காசு என்ற விலை கொடுத்துவாங்கி அதையும் இங்கே 3 ரூபாய் 50 காசு என்ற விலைக்கு விற்றுக் கொண்டிருந்தோம்.

அது மட்டுமின்றி, நேரடிக் கொள்முதல் செய்து கொண்டிருந்தபோது கிலோ ஒன்றுக்கு இங்கே 12 ரூபாய் அடக்கம் ஆயிற்று. 12 ரூபாய் என்ற விலைக்கு வாங்கி அதையும் நாங்கள் 3 ரூபாய் 50 காசு என்ற விலைக்கு விற்றுக் கொண்டிருந்தோம். இது கட்டுப்படியாகவில்லை. இதனால்தான் மாநில அரசுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 1,600 கோடி ரூபாய்* அளவுக்கு மானியச் சுமை ஏற்பட்டதால்தான், மாநில அரசு திவால் ஆகும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டதால்தான் இப்போது மிகச் சிறிய அளவில் விலையேற்றத்தைச் செய்து 10 கிலோ அரிசியை ஏற்கெனவே வழங்கிக் கொண்டிருந்த 3 ரூபாய் 50 காசு என்ற விலைக்கே வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். மீதமுள்ள 10 கிலோவிற்குத்தான் 6 ரூபாய் என்ற விலையை நிர்ணயித்திருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி.கே. மணி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் நீண்ட விளக்கத்தைச் சொன்னார்கள். அப்படி விளக்கம் சொன்னாலும்கூட, எந்த வகையிலாவது இந்த மக்களுக்கு, ஏழை மக்களுக்கு அரிசியின் விலையைக் குறைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்திற்கு நீங்கள் வர வேண்டும் என்று சொல்லி நான் உங்களை அன்போடு கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

---

* மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க மாற்றப்பெற்றது.

[திரு. ஜி.கே. மணி] [2002 அக்டோபர் 30

இதிலே வறுமைக்கோட்டிற்குக் கீழே, வாழக் கூடியவர்களுடைய எண்ணிக்கை எவ்வளவு; அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் என்ன; மாத வருமானம் எவ்வளவு; குடும்பத்திலே எவ்வளவு பேர் இருக்கிறார்கள் என்ற கணக்குகளை, புள்ளிவிவரங்களைப் பார்த்தீர்கள் என்று சொன்னால், இந்த அரிசி விலையை உயர்த்துவதற்கு நிச்சயமாக உங்களுக்கே மனம் வராது. அப்படிப்பட்ட நிலைகளில் அடித்தட்டு மக்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற நிலையை இங்கே நான் பட்டவர்த்தனமாக சொலலிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் சொன்ன விவரம் அவைக் குறிப்புகளில் தவறாகப் பதிவாகிவிடக் கூடாது என்பதற்காக ஒரு திருத்தத்தைச் செய்யச்சொல்லி உத்தரவிடுமாறு கோருகிறேன். மாநில அரசுக்கு ஏற்கெனவே ஏற்பட்ட மொத்த மானியச் சுமை 1504 கோடி ரூபாய் என்று குறிப்பிட்டிருந்தேன். அது சரியல்ல. அது 1506 கோடி ரூபாயாகும். அதோடு போக்குவரத்துச் செலவும் சேர்ந்து ஒட்டுமொத்தமாக 1600 கோடி ரூபாய் மானியச் சுமை என்று திருத்திக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். 1600 கோடி ரூபாய்.

திரு. ஜி.கே. மணி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களிடம் கடந்த நிதிநிலை கூட்டத் தொடரிலே அரிசிக்கு போடப்பட்ட 2 சதவீத வரியைக் குறைக்க வேண்டுமென்று சொல்லி எல்லா எதிர்க்கட்சிகளும் வற்புறுத்தினோம். இது முடியாது, மக்களுக்கு இந்த வரி போய்ச் சேராது, மில் உரிமையாளர்களைத்தான் சென்று சேரும் என்று சொல்லி, மக்களின் மீது அனுதாபத்தைக் காட்டிச் சொன்னீர்கள். இப்பொழுது 2 சதவிகிதம் வரியைக் குறைத்திருக்கிறீர்கள்; வரவேற்கிறோம். அதை நான் மாறுபாடாகச் சொல்லவில்லை. அப்படி 2 சதவிகிதம் வரியைக் குறைத்த நீங்கள் அரிசி விலையைக் குறைப்பதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோள்.

பிற்பகல் 1-10

அன்று நிதிநிலை அறிக்கைக் கூட்டத்தொடரில் கூட முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள்; நாங்கள் எல்லாம் வற்புறுத்தினோம். அந்த நேரத்திலே சட்டமன்றத்திலே சொன்ன வாக்குறுதி; எந்த நிலையிலும் எக்காரணம் கொண்டும் ரேஷன் அரிசி விலை உயர்த்தப்பட மாட்டாது

2002 அக்டோபர் 30] [திரு. ஜி.கே. மணி]

என்று சொல்லி வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். இதை நாங்களெல்லாம் நம்பினோம். சட்டமன்றத்திலே முதலமைச்சர் அவர்களாலே கொடுக்கப்பட்ட வாக்குறுதி என்று நாட்டு மக்களெல்லாம் எதிர்பார்த்தார்கள். ஆனால் முதலமைச்சர் அவர்களே, நீங்கள் சொன்ன வாக்குறுதி மாறலாமா; மாறக் கூடாது. சட்டமன்றத்தில் கொடுத்த வாக்குறுதி உங்களுடைய வாக்குறுதியே மாறுகிறது என்று சொன்னால், இந்த நாட்டு மக்களுக்கு எப்படி நம்பிக்கை வரும்? இந்த ஆட்சியின் மீது எப்படி நம்பிக்கை வரும்? அந்தக் காரணத்தினாலே, இதை நீங்கள் மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கோரிக்கை.

முதலமைச்சர் அவர்கள் முன்பு பேசியபோது, எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே இருக்கக்கூடிய எங்களுடைய மனதெல்லாம் புண்பட்டது. என்ன சொன்னார்கள்? இந்த நாட்டிலே தமிழகத்தினுடைய மொத்த வருவாயிலே, மாநிலத்தினுடைய வருவாயிலே 94 சதவிகிதம் அரசு ஊழியர்களுக்குச் செல்கிறது என்று சொன்னார்கள். அரசு ஊழியர்களுக்கு என்று சொல்கின்ற நேரத்திலே, அது முழுவதுமாக யாருக்கு என்று சொன்னால், இன்று ஆளுநர் அலுவலகம், அங்கே பணியாற்றுகிறவர்கள், அமைச்சர்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ்., அதிகாரிகளுக்கெல்லாம் சேர்த்து 54 சதவிகிதம். எஞ்சி இருக்கக்கூடிய 40 சதவிகிதம் மட்டுமே, கீழே இருக்கக்கூடிய அரசு ஊழியர்களுக்கு, ஆசிரியர்களுக்கு சென்று அடைகிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். மேலே இருக்கக்கூடிய ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ்., அதிகாரிகள், அமைச்சர்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், நான் உட்பட, கவர்னர் அலுவலகம் உட்பட அவர்களுக்கும் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று சொன்னால் நிச்சயமாக இல்லை. ஆகவே, அதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்ற அதே நேரத்திலே, இப்படி அரசு ஊழியர்கள் மீது, மக்கள் தொகையில் 2 சதவிகிதம் என்று சொல்லுகின்ற அவர்களுக்காக... (மணியடிக்கப்பெற்றது)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இன்னும் 2 மணித் துளிகளில் பேசி முடித்துவிடுங்கள்.

திரு. ஜி.கே. மணி: அவர்களுக்காகப் பரிந்து பேசக்கூடிய நாங்கள் இந்த மக்களுக்காகப் பேசவில்லையே என்ற ஆதங்கத்தை வெளிக்காட்டினீர்கள். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் அப்படிப்பட்டவர்கள் அல்ல. உங்களோடு சேர்ந்து நாங்களும் தேர்தலிலே போட்டியிட்டவர்கள். வாக்குகளைப் பெற்றவர்கள். அந்த மக்களுக்காகக் கேட்கிறேன். உங்கள்

[திரு. ஜி.கே. மணி] [2002 அக்டோபர் 30

உணர்வோடு சேர்ந்து நாங்களும் கேட்கிறோம். இந்த ஏழை மக்கள்மீது போட்டிருக்கக்கூடிய இந்த அரிசி விலை உயர்வு என்பது கடுமையான பாதிப்பு. நீங்கள் உண்மையிலேயே அந்த அக்கறையோடு சொன்னீர்களே, அந்த வார்த்தையைப் பயன்படுத்திக்கொண்டாவது இந்த அரிசி விலை உயர்வை நீங்கள் கட்டாயம் குறைக்க வேண்டும். எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு எல்லாம் இந்த உணர்வு இல்லையா? எல்லாம் இருக்கிறது. இப்பொழுது பால் விலை உயர்வு,. பஸ் கட்டணம் உயர்வு. இப்படிக் கட்டணம் எல்லாம் உயர்ந்த நேரத்திலே இது மக்கள்மீது சுமத்தப்படக்கூடிய ஒரு மிகப்பெரிய பாதிப்பு. ஆகவே அதைக் குறைக்க வேண்டும் என்று சொல்லி, எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே இருக்கின்ற நாங்கள் எல்லாம் குரல் கொடுத்தோம். அப்படிக் குரல் கொடுத்த எங்களுக்கு, எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே இருக்கக்கூடிய எங்களுக்கு மக்கள் மீது உரிமை இல்லையா? அவர்களைப் பாதுகாக்கக் கடமை இல்லையா? நாங்கள் கடமை தவறவில்லை. ஆகவே மக்களின்மீது அக்கறையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன், பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடித்தட்டு மக்கள், வறுமைக்கோட்டுக்குக்கீழே வாழக்கூடிய அந்த மக்களின் வாழ்வுரிமைக்காக இந்த அரிசி விலை உயர்வை கட்டாயம் நீங்கள் குறைக்க வேண்டும். இன்று எலிக் கறியை, நத்தையை, நண்டுகளையெல்லாம் சாப்பிடக்கூடிய அவல நிலை இருக்கிறது. இதை இல்லை என்று மறுக்க முடியாது. எத்தனையோ பேர் அப்படி வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போது நெருக்கடியான நேரம். அரசுக்கு மட்டும் நெருக்கடி இல்லை. வறட்சியினுடைய கோரப்பிடியில் வறட்சியிலே இங்கே பசியோடு இருக்கக்கூடிய அந்த மக்களின்மீது நீங்கள் கருணை காட்ட வேண்டும் என்பது என்னுடைய வேண்டுகோள். ஆக எப்படி இருந்தாலும்கூட, எந்தக் காரணத்தையும் காட்டாமல் இந்த அரிசி விலை உயர்வை நீங்கள் கட்டாயம் குறைக்க வேண்டும். பேச வேண்டும் என்று சொன்னால் நிறையப் பேசலாம். பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் அதிக நேரம் கொடுக்கவில்லை. மீண்டும் மீண்டும் நான் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்வது; ஆண்டிப்பட்டி இடைத் தேர்தலுக்கு முன்பு சட்டமன்றத்திலே நீங்கள் கொடுத்த வாக்குறுதி; நாட்டுமக்கள் நம்பிய வாக்குறுதி; ஆகவே அதையெல்லாம் நீங்கள் கவனத்திலே எடுத்துக்கொண்டு, பெரிதும் மனது வைத்து, இந்த அரிசி விலையைக் குறைக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு புரட்சி தலைவர் அமரர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் வழியிலே ஆட்சி செய்யக்கூடியவர்கள் நீங்கள். எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் இருந்திருந்தார்

2002 அக்டோபர் 30] [திரு. ஜி.கே. மணி]

என்று சொன்னால், நிச்சயமாக இந்த ஏழை மக்கள் பயன்படுத்தக்கூடிய இந்த அரிசி விலையைக் கட்டாயம் உயர்த்தியிருக்க மாட்டார். ஆகவே, அவர்களை நீங்கள் நினைவுகூர்ந்து, இந்த அரிசி விலை உயர்வைக் கட்டாயம் குறைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த விலை உயர்வுக்குப் பாட்டாளி மக்கள் கட்சியின் சார்பிலே கடுமையான கண்டனத்தைத் தெரிவித்து இந்த முடிவை மாற்றிக்கொண்டு, மறுபரிசீலனை செய்து அரிசி விலை உயர்வைக் குறைக்க வேண்டுமென்று சொல்லி மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்தி அமர்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்.

பிற்பகல் 1-15

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ''வயிற்றுக்குச் சோறிட வேண்டும் இங்கு வாழும் மனிதருக்கெல்லாம்'' என்று சபதம் ஏற்றார் தேசியகவி சுப்பிரமணிய பாரதி. எனவே, ஓர் அரசாங்கத்தினுடைய கடமை என்பது, தலையாய கடமை என்பது வாழுகின்ற மக்களுக்கெல்லாம் வயிற்றுக்குச் சோறிட வேண்டும். அதுதான் கடமையாக, கொள்கையாக இருக்க வேண்டும். எந்த அரசு அந்தக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்கிறதோ; எந்த அரசு அந்தக் கொள்கையை கடைப்பிடிக்கிறதோ; நிச்சயமாக அந்த அரசுதான் போற்றப்படுகிறது.

பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் இருந்தபோது, பள்ளிக்கூடம் செல்லும் குழந்தைகளின் பசியைப் போக்குவது அரசாங்கத்தின் கடமை என்று கருதினார்கள். அதனாலேதான்—அன்றையதினம் நிதிநெருக்கடி, கடுமையான நிதிப் பற்றாக்குறை இருந்தது—நிதிப் பற்றாக்குறை இருந்தாலும், சமுதாயத்தின் பங்களிப்போடு பள்ளிக் குழந்தைளுக்கான மதிய உணவுத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தினார்கள். பிச்சை புகினும் கற்கை நன்றே என்று அதிவீரராம பாண்டியர் சொன்னார்கள். அன்றைக்கு அரசு அலுவலர்கள் சொன்னார்கள்; இந்த மதிய உணவுத் திட்டம் என்பது பெருத்த செலவு தருகிறது. இன்றைக்கு இருக்கிற இந்த நிதி நிலையில் இதைச் செயல்படுத்த முடியாது என்று சொன்னார்கள். அதற்கு காமராஜர் அவர்கள் சொன்னார்கள்; பிச்சை எடுத்தேனும் நான் மதிய உணவுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவேன். எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும், இந்த உணவு அளிக்கின்ற மதிய உணவுத் திட்டத்தைக் கைவிடமாட்டேன் என்று காமராஜர் அவர்கள்

[திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்] [2002 அக்டோபர் 30

அன்றையதினம் சொன்னார்கள். 'தெருவெங்கும் பள்ளிகள் கட்டுவோம்; கல்வி தெரியாத பேர்களே இல்லாமல் செய்வோம்' என்ற பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரனார் உறுதிமொழியை, பாரதத்தின் உறுதிமொழியாகப் பரவிடச் செய்யவேண்டுமென்று காமராஜர் அவர்கள் கருதினார்கள். நிதி இடர்பாடு குறுக்கிட்டது, இல்லையென்று சொல்லவில்லை. வாரியங்கள் மூலம் ஒவ்வொரு ஊரிலும் பள்ளிகளை நிறுவுவோம், அதிலே ஒரு ஆசிரியரையாவது பணியிலே அமர்த்துவோம் என்று அமர்த்தி, கல்வியைப் பரப்பிட வேண்டுமென்று காமராஜர் அவர்கள் கருதினார்கள். அத்தகைய பள்ளிகள், ஓராசிரியர் பள்ளிகள் என்றே பெயர் பெற்றன. ஆசிரியர்களை உருவாக்குவதற்காக தேச பக்தர்களே முன்வந்து ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகளை நிறுவுவதற்கு உதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். ஆனால், அன்றையதினம் பல தேசபக்தர்கள் பல சுதந்திரப் போராட்ட வீரர்கள் தமிழ்நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகளைத் திறந்தார்கள்.

கோவையில் சுதந்திரப் போராட்ட வீரர், டி.எஸ். அவினாசிலிங்கம் செட்டியார் அவர்கள் அப்படியொரு ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளியைத் திறந்தார்கள். அதேபோல நம்முடைய மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களுடைய ஊர்ப் பகுதியிலேகூட விருதுநகர் பகுதியிலே மட்டும், பாளையம்பட்டி, ஜோகில்பட்டி, வடவலாபுரம் போன்ற ஊர்களில் எல்லாம் தியாகிகளே பயிற்சிப் பள்ளிகளை நிறுவினார்கள். இன்றைக்கு வணிக நோக்கத்தோடு நடத்தப்படுகிற அத்தகைய பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை பெருகி வருகிறது. கட்சி வேறுபாடுகளைக் கடந்து அன்றையதினம் தமிழக மக்களின்மீது அக்கறை கொண்டு இயக்கம் நடத்தி வந்த தந்தைப் பெரியார் அவர்கள், அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் போன்றவர்கள் எல்லாம், தமிழக முதல்வராக காமராஜர் அவர்கள்தான் வரவேண்டுமென்று பெரிதும் விரும்பினார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இல்லை, எஸ்.ஆர்.பி. அவர்கள் காமராஜர் நூற்றாண்டு விழாவிலே பேசுவது போலிருக்கிறது. (சிரிப்பு) தீர்மானத்திற்கு வந்துவிட்டால் பரவாயில்லை.

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: இதுவும் தீர்மானம்தான், அவர்கள் சொன்னதைச் சொல்கிறேனேதவிர வேறு அல்ல, அதுகூட தீர்மானம் இல்லையா? வெறும் தீர்மானத்தைப் பற்றி மட்டும் நான் பேச வேண்டுமென்றால் நான் பேசமுடியாது. நான் விட்டுவிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இல்லை, இல்லை, பேசுங்கள்.

2002 அக்டோபர் 30]

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: நாங்கள் இங்கே கண்டனம் தெரிவித்துப் பேசுகிறோம், இதைக்கூடப் பேசவில்லை என்றால் வேறு எப்படிப் பேச முடியும்? காமராஜருக்கும் அன்றைக்கு நிதி இடர்ப்பாடு இருந்தது. அலுவலர்கள் இருக்கிறார்கள்; அவர்கள் கோப்புகளை புரட்டிப் பார்க்கட்டும். அன்றைக்கு அலுவலர்கள் சொன்னார்கள்; இந்த உணவுத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியாது என்று சொன்னார்கள். அன்றைக்கு என்ன பதிலை அவர் சொன்னார்: 'பிச்சை எடுத்தாவது நான் சோறு போடுவேன், மதிய உணவுத் திட்டத்தைக் கைவிட மாட்டேன்' என்று சொல்லியிருக்கிறாரா, இல்லையா, பாருங்கள், கோப்பை எடுத்துப் பாருங்கள். அதைத்தான் நான் சொல்கிறேன். (குறுக்கீடு) அதிலே என்ன கஷ்டம் உங்களுக்கு?

குடியாத்தம் தொகுதியிலே இடைத் தேர்தல் நடைபெற்றது. அதனால்தான் அன்றைக்குப் பெரியார் ஆதரித்துப் பிரசாரம் செய்தார். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆதரித்தார்கள்.

எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் ஒரு படி மேலே போனார். 'காமராஜரே என் தலைவர், அண்ணா என் வழிகாட்டி' என்று பகிரங்கமாகவே அறிவித்தார். (குறுக்கீடு) ஏன் சொல்லக்கூடாது? காமராஜர் என் தலைவர் என்று எம்.ஜி.ஆர். சொன்னதை ஏன் சொல்லக்கூடாது? தவறா அது? அதிலே உங்களுக்கு என்ன கஷ்டம்? எம்.ஜி.ஆர். சொன்னதை நான் சொல்கிறேன். நானாக ஒன்றும் சொல்லவில்லை. எம்.ஜி.ஆர். ஏன் சொன்னார் என்றால், இதனாலேதான் சொன்னார், கல்விக் கண் திறந்தவர் காமராஜர் என்பதால்தான், காமராஜர் என் தலைவர் என்று சொன்னார் அதைச் சொல்கிறேன் நான். அதிலே என்ன கஷ்டம் உங்களுக்கு?

தமிழகத்தின் முதல்வராகப் பொறுப்பேற்பதற்கு முன்னர் அண்ணா அவர்கள் தனது தேர்தல் வாக்குறுதியாக ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி போடுவேன் என்று அறிவித்தார்கள். அந்த அறிவிப்பே ஏழை மக்களின் இதயத்தைத் தொட்டது. அந்தக் காலத்தில் வேலையிழந்த ஆலைத் தொழிலாளர்களின் வீட்டு நிலைமை எப்படி இருந்தது என்பதை கம்யூனிஸ்ட் தலைவர் ஜீவா அவர்கள் படம் பிடித்துக் காட்டினார்கள். பெரியாருடன் சேர்ந்து, சுயமரியாதை இயக்கத்தில் பணியாற்றி விட்டு பொதுவுடமை இயக்கத்தில் இணைந்து போர் பாடி வந்த ஜீவா, கோவையிலே மூடப்பட்ட மில் தொழிலாளர்களுடைய இல்லத்தின் அவல நிலையை எடுத்துக் கூறும்போது அனைவருடைய உள்ளத்தையும் உலுக்கியது.

[திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்] [2002 அக்டோபர் 30

''காலுக்குச் செருப்பும் இல்லை,

கால் வயிற்றுக் கூழும் இல்லை;

பாழுக்கு உழைத்தோமடா தோழா;

பசையற்றுப் போனோமடா;''

என்று சொன்னார். அதோடு அவர் நிறுத்தவில்லை.

''பாலின்றிப் பிள்ளை அழும்,

பட்டினியால் தாய் அழுவாள்,

வேலையின்றி நாம் அழுவோம் தோழனே,

வீடு முச்சூடும் அழும்.''

என்று இதயத்தைப் பிழிந்திடும் வகையில் அன்றையதினம் தொழிலாளர்களுடைய நிலைமையைப் படம் பிடித்துக் காட்டினார். அதனால்தான் அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்ற உடனேயே, அண்ணா செய்தது, உழைக்கும் மக்கள் நிறைந்த அந்தக் கோவையிலாவது ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி போடுவது என்று முடிவு செய்தார்.

பிற்பகல் 1-20

அதேபோன்று, பாரம்பரியமிக்க பி. அண்டு சி. ஆலைத் தொழிலாளர்களும், சிம்சன் போன்ற நிறுவனங்களின் தொழிலாளர்களும் நிரம்பியுள்ள சென்னை நகரத்திலும், அந்தத் திட்டத்தை அண்ணா அவர்கள் அன்றையதினம் செயல்படுத்தினார்கள். இன்று பி. அண்டு சி. ஆலை மூடப்பட்டுவிட்டது. சிம்சன் நிறுவனத்திலே சிக்கல் முற்றியிருக்கிறது. சென்னையிலும் கோவையிலும் உள்ள இந்தியா பிஸ்டன்ஸ் மற்றும் பைமெட்டல் பேரிங்ஸ் தொழிற்சாலைகளிலே பணியாற்றும் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு போனஸ்கூட வழங்கப்படாத நிலையில் தொழிலாளர்கள் குமுறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இவர்களையெல்லாம் மதம் மாற வருமாறு அங்குள்ள சிலர் அழைப்பு விடுத்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: எஸ்.ஆர்.பி. அவர்கள், நான் குறுக்கிடுவதற்கு மன்னிக்க வேண்டும். அதாவது, தீர்மானத்திற்கு வந்துவிட்டீர்களென்றால் பரவாயில்லை. இன்னும் 7 சட்டமுன்வடிவுகள் இருக்கின்றன.

2002 அக்டோபர் 30]

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: நான் மிகவும் சுருக்கமாகப் பேசுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சரி.

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: விவசாயிகளுக்குக் கட்டுப்படியான விலை இல்லை. தண்ணீர் கிடையாது. விளைவித்த பண்டங்களுக்கு கட்டுப்படியான விலை கிடையாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இன்னும் 5 மணித் துளிகளுக்குள் பேசி முடித்துவிடுங்கள்.

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: முடித்துவிடுகிறேன். கண்டிப்பாக முடித்துவிடுகிறேன். அதற்கு மேலே நான் போக மாட்டேன். நீங்கள் விட்டுவிட்டீர்களென்றால் முடித்து விடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சரி.

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: நீங்கள் குறுக்கிட்டீர்களென்றால் நேரம் ஆகும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இல்லை, இல்லை, நான் குறுக்கிடவில்லை. எனக்கு என்ன தலையெழுத்தா? (சிரிப்பு)

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: விவசாயிகளுக்கு விளைவிக்கவே முடியவில்லை, விளைவித்த பண்டங்களுக்கு கட்டுப்படியான விலை இல்லை. தேயிலைக்கு விலை இல்லை, தேங்காய்க்கு விலை இல்லை, கரும்பு விளைவித்ததே குறைவு, அதை ஆலைகளுக்குக் கொடுத்தார்கள், ஆதார விலைகூட கடந்த 7, 8 மாதங்களாகப் பல இடங்களிலே கொடுக்கவில்லை. நேற்றைக்கு பட்டியலே போட்டார் திரு. ஞானசேகரன். திருவாலங்காட்டிலே கொடுக்கவில்லை. இங்கே பக்கத்திலே இருக்கிற ஊர்களிலே கொடுக்கவில்லை, பல ஊர்களிலே ஆதார விலை இன்றுவரை கொடுக்கப்படவில்லை என்ற அவலநிலை இருக்கிறது. அதேமாதிரி பல குரல்கள் பின்னாலிருந்து வருகின்றன. பல பண்டங்களுக்கும் விலை கிடைக்கவில்லை.

அதேபோல, தொழில் என்று எடுத்துக்கொண்டால், பெரிய தொழிற்சாலைகளெல்லாம் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. சிறிய தொழிற்சாலைகளெல்லாம் பரிதாபகரமான நிலையிலே இருக்கின்றன.

[2002 அக்டோபர் 30

மாண்புமிகு செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பி. அண்டு சி. மில் மூடப்பட்டிருப்பதாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் எஸ்.ஆர்.பி. அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். மூடப்பட்டிருந்த பி. அண்டு சி. மில்லை என்னுடைய கடந்த ஆட்சி காலத்தின்போது, 1991-லிருந்து 1996 வரை நான் முதலமைச்சராக இருந்தபோது, பல முயற்சிகளை மேற்கொண்டு, பல சலுகைகள் அளித்து, நான்தான் மீண்டும் திறக்கச் செய்தேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) மீண்டும், இவர்கள் அப்போது ஆதரித்த தி.மு.க. ஆட்சி வந்தபோது, மீண்டும் இழுத்து மூடிவிட்டார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: இன்று என்ன நிலைமை என்றால், நாங்கள் ஆதரித்த அ.தி.மு.க. ஆட்சி வந்தபோது, இரண்டு ரூபாய்க்கு இருந்த அரிசி 6 ரூபாய்க்குப் போய்விட்டது என்பதுதான் எங்களுக்கு வருத்தம். வேறு ஒன்றும் இல்லை. இருந்தாலும், எல்லாமே அரிசிப் பிரச்சினையிலேதான் இருக்கிறது. பிரச்சினை எல்லாமே அரிசியிலேதான் அடங்கியிருக்கிறது. பாடுபடும் அந்தப் பாட்டாளி மக்களுக்கு, ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசியை வழங்க வேண்டும் என அண்ணா அன்றைக்கு அறிவித்தார்கள். இன்றைக்கு ஒரு கிலோ அரிசி, ஒரு ரூபாய்க்கு அல்ல; ஒரு கிலோ அரிசியை இரண்டு ரூபாய்க்காவது கொடுக்கலாம்; இரண்டு ரூபாய்க்குக் கொடுக்காமல் கைவிட்டுவிட்டீர்கள். மூன்றரை ரூபாய்க்காவது கொடுக்கலாம். மூன்றரை ரூபாய்க்கும் கொடுக்கவில்லை; 6 ரூபாய்க்குக் கொடுக்கிறீர்கள். அது வந்து, தாங்க முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பெருந்தகை பேரறிஞர் அண்ணாகூட, ஒரு ரூபாய்க்கு 3 படி அரிசி தருவோம் என்றுகூட எண்ணினார். ஆட்சிப் பொறுப்பிற்கு வந்த பிறகுதான் நிதிநிலையைப் புரிந்துகொண்டு, அது முடியாது என்ற காரணத்தால், ஒரு ரூபாய்க்கு என்ற திட்டத்திற்கு அவர் கொண்டு வந்தார். இந்த அரிசியை—மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எண்ணுவதைப்போல—குறைந்த விலைக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்றால், ஒன்று மைய அரசு நிதியைத் தரவேண்டும் அல்லது வரியைப் போட வேண்டும். எப்படி என்று நீங்கள் ஆலோசனை சொல்லுங்கள்? கிட்டத்தட்ட 1600 கோடி ரூபாய் பணச் சுமை இதிலே ஏற்படுகிறது. மைய அரசு ஒரு கிலோ 5 ரூபாய் 65 பைசா என்று தருகிறது. மைய அரசு குறைத்துத் தரவில்லை. ஏழைகளுக்குத் தருகின்ற அரிசி,

2002 அக்டோபர் 30] [திரு. சி. பொன்னையன்]

5 ரூபாய் 65 காசுக்கு, 48 இலட்சம் பேருக்குத்தான் தருகிறது. மீதமுள்ள 72 இலட்சம் பேருக்கு அரிசி எப்படித் தர முடியும்? 12 ரூபாய்க்குக் கொள்முதல் செய்து, 3.50 ரூபாய்க்குத் தருகிறபோது, அதனால் ஏற்படுகின்ற இழப்பு மட்டும் 700 கோடிக்கு மேல் ஏற்படுகிறது. ஒட்டுமொத்தமாக, 1600 கோடி ரூபாய் இழப்பு ஏற்படுகிறது. அந்த இழப்பைச் சரிக்கட்ட நீங்கள் வழி சொல்லுங்கள். .பொது வாழ்வில் இருக்கின்றோம். அரசை நடத்த வேண்டும். எப்படி இந்த 1600 கோடி ரூபாய் இழப்பைச் சரிக் கட்டுவது? அந்த நிதியை எப்படித் தேடுவது? ஒன்று, மைய அரசு தரவேண்டும். அல்லது அவர்கள் தருகின்ற 5 ரூபாய் 65 காசு அரிசியை அவர்களே 3.50 ரூபாய்க்குத் தரவேண்டும். அதுவும் இல்லாத நிலையில் 1600 கோடி ரூபாயைப் பெறுவதற்கு வரியைத்தான் போட வேண்டும். வரி போடாமல் எப்படிப் பணத்தைச் சேர்ப்பது? ஆலோசனையைச் சொல்லுங்கள்.

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எனக்கு என்ன வருத்தம் என்றால், நான் அண்ணாவைப் பாராட்டுகிறேன்; போற்றுகிறேன். ஆனால், நிதியமைச்சர் என்ன சொல்கிறார் என்றால், அண்ணாவைத் தாக்குகிறார். அண்ணா அப்படிச் சொல்லவில்லை. அண்ணா என்ன சொன்னார் என்று....

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: இல்லை, இல்லை. மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, (குறுக்கீடு) சொல்லி முடித்துவிடுகிறேன். மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் தவறான தகவலைச் சொல்ல வேண்டாம். பெருந்தகை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களே, 1967 தேர்தலுக்கு முன்னால் சொன்னதை ஆட்சிப் பொறுப்பிற்கு வந்த பிறகு நடைமுறைப்படுத்தாமல் போனதற்குக் காரணம், காங்கிரஸ் ஆட்சி அந்த அவல நிலையில் அந்த ஆட்சியைக் கைவிட்டு விட்டுச் சென்றது. நிதி இல்லாத காரணத்தால், அண்ணா அவர்கள் சொன்னதை நடைமுறைப்படுத்த முடியாமல் போய்விட்டது.

பிற்பகல் 1-2.5

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: அது ஒன்றும் இல்லை. அண்ணா அவர்கள் மூன்று படி லட்சியம், ஒரு படி நிச்சயம் என்று சொன்னார்கள். அந்த ஒரு படியாவது கொடுத்தார்கள். நீங்கள் இரண்டு ரூபாய்க்கு அரிசி போடுகிறேன் என்று சொன்னீர்கள். (குறுக்கீடுகள்)

[திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்] [2002 அக்டோபர் 30

இரண்டு ரூபாய் அரிசி என்பது எந்த நிலைமை ஏற்பட்டாலும் எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் அரிசி விலையை அதிலேயிருந்து உயர்த்தமாட்டேன் என்று எம்.ஜி.ஆர். ஒரு முறை அல்ல பலமுறை உறுதி சொல்லியிருக்கிறார். அதே உறுதிமொழியை காப்பாற்றுவேன் என்று நீங்களும் பலமுறை சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இந்த இரண்டு ரூபாய், மூன்று ரூபாய் ஆக்கப்பட்டு....

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, புரட்சித் தலைவர் ஆட்சிக் காலத்திலே இப்படி மைய அரசு இந்த மாநிலத்திற்குத் தர வேண்டிய நிதியைத் தராமல் விட்டுவிடவில்லை. ஆனால், தற்போது ஒட்டுமொத்தமாக நிதிப் பகிர்விலே 2946 கோடி ரூபாய் இல்லையென்று சொல்லி ஆண்டிற்கு சராசரியாக, 590 கோடி ரூபாய் இந்த ஆண்டு கிட்டவில்லை. அதோடு ஒதுக்கிய நிதியிலேயே மேலும் 540 கோடி ரூபாய் இல்லை. 1100 கோடி ரூபாய் எங்களுக்கு மைய அரசு தரவில்லை. நிதி இல்லாத நேரத்தில் இதை எப்படி ஈடேற்ற முடியும். இதை எப்படிப் புரட்சித் தலைவர் ஆட்சிக் காலத்தோடு நீங்கள் ஒப்பிட முடியும்?

டாக்டர் க. பொன்முடி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, Point of order.. *(குறுக்கீடு)*

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. செ. செம்மலை.

மாண்புமிகு திரு. செ. செம்மலை: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியன் அவர்கள் மத்திய அமைச்சராக இருந்தவர். மூத்த உறுப்பினர். அனுபவம் மிக்கவர். நம்முடைய மாண்புமிகு இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய அரசு மக்களுக்காகச் சில வளர்ச்சித் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு உலக வங்கி, நபார்டு வங்கி ஆகிய இரண்டு வங்கிகளின் உதவியை நாடுகிறது. அவர்கள் சில நிபந்தனைகளை நமக்கு விதிக்கிறார்கள். குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமென்றால் மானியமாக எதையும் வழங்காதீர்கள், இலவசமாக எதையும் கொடுக்காதீர்கள், அதிக விலை கொடுத்துக் கொள்முதலையே செய்யாதீர்கள் என்ற நிபந்தனைகளை விதிக்கிறார்கள். நம்முடைய தமிழக அரசு அப்படிப்பட்ட நிதி நிறுவனங்களையோ,

2002 அக்டோபர் 30] [திரு. செ. செம்மலை]

உலக வங்கியையோ, நபார்டு வங்கியையோ நாடும்போது மைய அரசின் மூலமாகத்தான் நாம் நாட வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால், இப்போது நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பொன்முடி அவர்கள் இங்கே மிகவும் சாமர்த்தியமாகப் பேசினார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மணி அவர்களும் இங்கே மிகவும் சாமர்த்தியமாகப் பேசினார்கள். நம்முடைய அரசைப் பார்த்து காலைக் கட்டிப்போட்டுவிட்டு ஓட்டப் பந்தயத்திலே கலந்துகொள்ளுங்கள் என்ற வகையிலே பேசுகின்றார்கள். நான் அவர்களைப் பணிவன்போடு கேட்கிறேன். அவர்களுடைய கட்சிதான் அங்கே ஆட்சியிலே இருக்கிறது. அந்த ஆட்சியிலே, மத்திய ஆட்சியிலே பங்கு கொண்டிருக்கிறவர்கள் மைய அரசின் மூலமாக இதுபோன்ற நிபந்தனைகளை விதிக்கக் கூடாது என்று சொல்லி, தாராளமாக நிதியைப் நீங்கள் பெற்றுத்தந்தீர்களேயானால் இந்த நிலைமைக்கு டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய அரசு மக்களுக்குச் சுமையை நிச்சயமாக வைக்காது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அதைச் செய்வதற்கு அந்தக் கட்சிகள் அங்கே மத்திய அரசிலே தயாராக இருக்கிறார்களா என்பதை உங்கள் மூலமாகக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

டாக்டர் க. பொன்முடி: Point of order..

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. பொன்முடி, சொல்லுங்கள்.

டாக்டர் க. பொன்முடி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், நபார்டு போன்ற வங்கிகள் எல்லாம் கட்டுப்பாடு விதிப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் இதே சட்டமன்றத்திலேயே, விவசாயிகளுக்குக் கடனைத் தள்ளுபடி செய்வதற்காக நீங்கள் நபார்டிலே போராடிப் பெற்றோம் என்று பெருமையாகப் பேசிக்கொண்டீர்களே அது எப்படி முடிந்தது. அதை எப்படி உங்களால் செய்ய முடிந்தது. அதைச் செய்த நீங்கள், அதுவும் இந்த அரிசிப் பிரச்சினையில், 5 மாதத்திற்கு முன்பு, மார்ச் மாதத்திலே நீங்கள் அறிக்கையைப் படித்தபோது நிதி நிலைமை உங்களுக்குத் தெரியாதா, அந்த உணர்வோடு கேட்கிறேன்..

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: முடித்துக்கொள்ளுங்கள். முடித்துக்கொள்ளுங்கள். திரு. எஸ்.ஆர். பி. அவர்கள் 1-30 மணிக்குள்ளாக பேசி முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

[2002 அக்டோபர் 30

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: சரி, மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதே அவையிலே முதலமைச்சர் அவர்கள் உறுதிமொழி கொடுத்திருக்கிறார்கள். எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் இனிமேல் 3 ரூபாய் 50 காசுக்கு மேலே நான் உயர்த்த மாட்டேன் என்ற உறுதிமொழியைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆண்டிப்பட்டி தேர்தலின்போது, ஒரு முறை 9 ரூபாய்க்கு உயர்த்தினீர்கள் உண்மைதான். உயர்த்தியபிறகு மீண்டும் குறைத்து, எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் அரிசியின் விலையை 3 ரூபாய் 50 காசுக்கு மேலே நான் உயர்த்த மாட்டேன் என்ற உறுதிமொழியை அளித்திருக்கிறீர்கள். எம்.ஜி.ஆர். கொடுத்த உறுதிமொழியை அன்றையதினம் எம்.ஜி.ஆர். காப்பாற்றினார். அதனால் ஏழை மக்கள் மிகவும் சந்தோஷமாக இருந்தார்கள். இன்றைய நிலை என்ன? அரை வயிற்றுக் கஞ்சி, கால் வயிற்றுக் கஞ்சிகூட இல்லாத நேரத்தில் இரண்டு ரூபாயை ரூ.3.50-ஆக்கி, ரூ.3.50-ஐ ரூ.6-ஆக ஆக்கினீர்கள் என்று சொன்னால் (குறுக்கீடுகள்) இரண்டு ரூபாய்க்கு இருந்த அரிசிதானே—தெரியுங்க இரண்டு ரூபாய்க்கு இருந்த அரிசிதானே—சரி, ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு மூன்று ரூபாய், ஒரு item இரண்டு ரூபாய் என்று இருந்ததை எடுத்துவிட்டீர்கள் சரி, விட்டுவிடுங்கள்.

நாட்டில் உணவு தானியங்களினுடைய விளைச்சல் பெருகி இருக்கிறது. மத்திய அரசின் உணவுக்கிடங்குகளில் ஏராளமான உணவுதானியங்கள் நிரப்பி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் இருப்பு வைக்க முடியாத நிலையில் வெளிநாடுகளுக்கு மத்திய அரசு ஏற்றுமதி செய்கிறது. உள்நாட்டிலே உணவுதானியங்களின் விலையைக் குறைத்து, மாநில அரசுகள் தேவையான அளவிற்கு எடுத்துச் செல்லலாம் என்று மத்திய அரசு கூறிவிட்டது. பரம ஏழைகளாக இருக்கும் மக்களுக்கு மிகவும் குறைந்த விலையில் வழங்குவதற்கு என்று மத்திய அரசு குறிப்பிட்ட அளவு அரிசியை மாநில அரசுகளுக்குக் கொடுத்தது. அதை அவரே ஒத்துக்கொண்டார். வேலைக்கு உணவுத் திட்டத்தின்கீழ் கூலியாக உணவுதானியங்களை வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. டொது விநியோகத் திட்டத்தின்கீழ் மானிய விலையில் அரிசியை வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வாய்ப்புகள் அனைத்தையும் பயன்படுத்தியும் தேவையான மானியத்தை வழங்கியும், நியாய விலைக் கடைகள் மூலம் குறைந்த விலையில் அரிசி வழங்கப்படும் நிலை பல ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து வந்திருக்கிறது. ஆனால், அந்த நிலை தொடர முடியாமல் இந்த அரசு மலிவு விலையில் அரிசி வழங்குவதை மாற்றி அமைத்திருக்கிறது.

2002 அக்டோபர் 30] [திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்]

குடும்ப அட்டை வைத்திருப்போருக்கு 10 கிலோவிற்கு 3.50 ரூபாய், இன்னொரு 10 கிலோவிற்கு 6.00 ரூபாய் என்று உயர்த்தப்பட்டு இருக்கிறது. இந்த அறிவிப்புத்தான் ஏழைமக்களின் தலையில் இடியாக இறங்கியிருக்கிறது; எல்லோருடைய ஏகோபித்த எதிர்ப்பிற்கும் இடம் அளித்திருக்கிறது.

பிற்பகல் 1-30

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் முன்னனுமதியோடு அவையின் அலுவல் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காங்கிரஸ் கட்சி ஆளுகின்ற மாநிலங்களிலும் காங்கிரஸ் கட்சி தலைமையிலான கூட்டணி அரசுகள் ஆளுகின்ற மாநிலங்களிலும் ஏழைமக்களே இல்லையா? அங்கே இருக்கின்ற காங்கிரஸ் அரசுகளுக்கு ஏழை மக்களைப்பற்றி அக்கறையே இல்லையா? காங்கிரஸ் ஆளுகின்ற மாநிலங்களிலும் காங்கிரஸ் தலைமையிலான கூட்டணி அரசுகள் ஆளுகின்ற மாநிலங்களிலும் அரிசியின் விலை என்ன என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு நான் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

அஸ்ஸாம், காங்கிரஸ் ஆளுகின்ற மாநிலம். அங்கே குறைந்தபட்ச விலை 6 ரூபாய் 47 காசு, அதிகபட்ச விலை 13 ரூபாய் 13 காசு. சட்டீஸ்கர் மாநிலத்தில், காங்கிரஸ் ஆளுகின்ற மாநிலத்தில் அரிசியின் குறைந்தபட்ச விலை 6 ரூபாய் 15 காசு, அதிகபட்ச விலை 8 ரூபாய் 03 காசு. கர்நாடக மாநிலத்தில் குறைந்தபட்ச விலை 6 ரூபாய் 15 காசு, அதிகபட்ச விலை 9 ரூபாய். காங்கிரஸ் ஆளும் மத்திய பிரதேச மாநிலத்தில் குறைந்தபட்ச விலை 6 ரூபாய் 50 காசு, அதிகபட்ச விலை 8 ரூபாய். நாகாலாந்தில் காங்கிரஸ் ஆளுகின்ற மாநிலத்தில் 6 ரூபாய் 15 காசு; 8 ரூபாய். பஞ்சாப் மாநிலத்தில் 5 ரூபாய் 77 காசு; 8 ரூபாய் 45 காசு. ராஜஸ்தான் மாநிலத்தில் 6 ரூபாய் 15 காசு; 7 ரூபாய் 90 காசு. உத்தராஞ்ஜல் மாநிலத்தில் 6 ரூபாய் 15 காசு; 8 ரூபாய் 80 காசு. காங்கிரஸ் கூட்டணி ஆட்சி நடைபெறுகின்ற மாநிலங்களில், கேரளத்தில் 6 ரூபாய் 20 காசு; 8 ரூபாய் 90 காசு. மகாராஷ்டிரா மாநிலத்தில் 6 ரூபாய் 75 காசு; 9 ரூபாய். பீகார் மாநிலத்தில் 6 ரூபாய் 22 காசு; 8 ரூபாய் 17 காசு. அருணாச்சல பிரதேச மாநிலத்தில் 6 ரூபாய் 15 காசு; - 7 ரூபாய் 80 காசு. மணிப்பூர் மாநிலத்தில் 6 ரூபாய் 21 காசு;

[செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா] [2002 அக்டோபர் 30

8 ரூபாய் 9.5 காசு. டில்லியில் 6 ரூபாய் 15 காசு; 7 ரூபாய் 80 காசு. இங்கெல்லாம் காங்கிரஸ் ஆட்சி நடைபெறுகிறது; இவர்கள் எங்களைப் பார்த்து ரூ. 3.50-க்குக் கொடுக்கின்ற ஒரு மாநிலத்தில் விலை அதிகம் என்று கூறுகிறார்கள்.

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: அதுதான் வித்தியாசம். அவர்கள் யாரும் நான் 2 ரூபாய்க்கு விற்பேன், 3.50 ரூபாய்க்குக் கொடுப்பேன் என்று சொல்லவில்லை.

திரு. ஜி. பழனிசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, முதலமைச்சர் சொல்வதை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் வடமாநிலங்களிலே உணவுக்கு அதிகமாகப் பயன்படுத்துவது கோதுமை. அரிசியை மிகக் குறைவாகத்தான் பயன்படுத்துவார்கள். அரிசி உற்பத்தியும் குறைவு. அங்கு விலையேற்றம் இருப்பதில் நியாயம் இருக்கிறது. ஆனால் அந்த அரிசி உற்பத்தி இங்கே நடைபெறுகிறது.

மாண்புமிகு செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கேரளா, கர்நாடகம் இவையெல்லாம் என்ன வடமாநிலங்களா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: எஸ்.ஆர்.பி. அவர்கள்.

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: எத்தனையோ இடர்ப்பாடுகள் இருந்த நேரத்திலேகூடத் தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் ஏழைமக்களுக்கு உணவு அளிக்கும் திட்டத்தில் எந்தத் தலைவரும் கை வைக்கவில்லை. காமராஜர், அண்ணா, எம்.ஜி.ஆர். கடைப்பிடித்த அணுகுமுறைகளையும், கொள்கைகளையும், காற்றில் பறக்கவிட்டு விட்டார்கள். தனது தோல்வியை மூடி மறைப்பதற்காக, கோவில்களில் அன்னதானத் திட்டம்; தீபாவளி பரிசளிப்புப் பட்டாசுத் திட்டம் என்று அறிமுகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

***மாண்புமிகு திருமதி பா. வளர்மதி:** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1967-க்கு முன்னால் எலிக் கறியைச் சாப்பிடச் சொன்னவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்கள் என்பதை இந்த நாடு மறந்துவிடாது. அதற்குப் பிறகுதான் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தமிழ்நாட்டினுடைய ஆட்சிப்பீடத்தில் அமர்ந்தார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அப்பொழுது எஸ்.ஆர்.பி. அவர்கள் திராவிட இயக்கத்திலே இருந்தார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

2002 அக்டோபர் 30]

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: *என்ன சொன்னீர்கள்? நான் கேட்கவில்லை, என்ன சொன்னீர்கள்?*

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: *அப்பொழுது எஸ்.ஆர்.பி. அவர்கள் திராவிட இயக்கத்திலே இருந்தார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.*

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: *நிச்சயமாக இல்லை. எனக்கு வாக்குரிமை வந்து முதன்முதலாக வாக்களித்தது மைலாப்பூர் தொகுதியில்; 1962-லே நான் முதன்முதலாக வாக்களித்தேன். எனது முதல் வாக்குச் சென்றது காளைமாட்டுச் சின்னத்திற்கு; வரதப்ப செட்டியாருக்கு.*

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: *அப்படியானால் எப்போது நீங்கள் திராவிட இயக்கத்தில் இருந்தீர்கள்?*

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: *அதைப்பற்றி நீங்கள் கவலைப்படாதீர்கள். அது திராவிட இயக்கத்திலே மாணவர் இயக்கம்; அதைப்பற்றி உங்களுக்கு என்ன கவலை. (சிரிப்பு) நான் மாணவனாக இருந்தபோது திராவிட மாணவ இயக்கத்திலே இருந்தேனே தவிர திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலோ அல்லது எந்த திராவிட இயக்கத்திலோ நான் ஒருநாளும்கூட உறுப்பினராக இருந்தது கிடையாது. மாணவர் இயக்கத்திலே இருந்தேன் என்பது உண்மை. மாணவர் இயக்கத்தோடு அது முடிந்துவிட்டது. அதோடு நான் தேசிய இயக்கத்திற்கு வந்துவிட்டேன். தேசிய இயக்கத்திற்கு வந்து 40 ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஆகிறது. ஆகையினாலே அதைப்பற்றி இப்போது பேசுவது பிரயோஜனம் இல்லை. என்னுடைய வயதிலே மூன்றிலே இரண்டு பங்குக்கு மேலே நான் தேசிய இயக்கத்திலே இருந்திருக்கிறேன். அதுவல்ல கணக்கு. அதையெல்லாம் எடுத்து ஏதாவது குறைத்துவிட முடியும் என்று நீங்கள் நினைக்காதீர்கள். என்னுடைய முதல் வாக்குரிமை, என்னுடைய முதல் வாக்கு வரதப்ப செட்டியாருக்கு. இரட்டை காளைமாட்டுச் சின்னத்திற்கு என்னுடைய முதல் ஓட்டைப் போட்டேன். அதனாலே மக்களுடைய பசியோடு யாரும் விளையாடக்கூடாது.*

பிற்பகல் 1-35

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: *திரு. எஸ்.ஆர்.பி. அவர்களே, இன்னும் எவ்வளவு நேரம் வேண்டும்?*

[2002 அக்டோபர் 30

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்னும் இரண்டு நிமிடங்களிலே பேசி முடித்து விடுகிறேன். போதுமா? மக்களின் பசியோடு விளையாடுவது மன்னர்களுக்கு அழகல்ல. எனவே இந்த அரசு மக்களுக்குக் குறைந்த விலையில் அரிசி வழங்கும் திட்டத்தைக் கைவிடுவது, தனது தோல்வியை வெளிப்படையாக ஒப்புக்கொள்வதாகத்தான் அமையும். எனவே, நான் மீண்டும் கேட்டுக்கொள்கிறேன், அருள்கூர்ந்து குறைந்த விலையில், குறைந்தபட்சம் 3 ரூபாய்க்காவது தொடர்ந்து அனைவருக்கும் 20 கிலோ அரிசி கிடைப்பதற்கு, நீங்கள் அளிப்பதற்கு முன்வரவேண்டுமென்று நான் மீண்டும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் வேறு சில விஷயங்களையெல்லாம் பேசலாம் என்று இருந்தேன். அதெல்லாம் வேண்டாம் என்று நினைக்கிறேன். சீக்கிரம் முடித்து விடுகிறேன். ஏனென்று சொன்னால், அண்ணா கூறியதை நான் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். "கும்பி எரியுது; குடல் கருகுது; கோலேந்திகளே, குளுகுளு வாசம் ஒரு கேடா?" என்று கேட்டார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: எதைப்பார்த்துக் கேட்டார்?

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: எதைப்பார்த்துக் கேட்டார்? இந்தமாதிரி உட்கார்ந்து கொண்டு இருப்பதைப் பார்த்துத்தான். இப்போது குளுகுளு அவையில் தானே உட்கார்ந்துகொண்டு இருக்கிறோம். அதைப் பார்த்துத்தான் கேட்டார். இதைப் பார்த்துத்தான் கேட்டார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. எஸ்.ஆர்.பி., காங்கிரஸ் ஆட்சி ஊட்டியிலே சட்டசபையை நடத்திய காரணத்தால் அப்படிக் கேட்டார்.

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: ஆமாம். நீங்கள் ஊட்டிக்குப் போவது இல்லையா? இப்போது நீங்கள் ஊட்டிக்குப் போகவில்லையா? அங்கே தங்குவது இல்லையா? அதைத்தான் சொல்லுகிறேன். காய்ந்த தலை; பசித்த வயிறு, அவர்கள் நம்மைப் பார்த்துக் கேட்கிற கேள்வியைத்தான் நான் இங்கே கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. எஸ்.ஆர்.பி., நான் உங்களோடு வாதம் பண்ணவில்லை. "கும்பி எரியுது; குடல் கருகுது; குளுகுளு வாசம் ஒரு கேடா" என்று அன்றைக்கு காங்கிரஸ் சட்டசபையை ஊட்டியில் நடத்திய காலத்தில் அதைக் கண்டித்து அண்ணா அவர்கள் கேட்டார்கள்.

2002 அக்டோபர் 30]

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நாம் இன்றைக்கு நடத்துவது இல்லையா?

மாண்புமிகு செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு உண்மையிலேயே காங்கிரஸ் ஆளுகின்ற இராஜஸ்தான் மாநிலத்தில் 20-க்கும் மேற்பட்ட பட்டினிச் சாவுகள் ஏற்பட்டதாகப் பத்திரிகைகளில் செய்திகள் வெளியாகி இருக்கின்றன. ஆகவே, மக்களின் பசியோடு விளையாடக்கூடாது என்பதை, மாண்புமிகு உறுப்பினர் எஸ்.ஆர்.பி. அவர்கள் இராஜஸ்தான் மாநில அரசுக்கு இந்த அறிவுரையைக் கூறவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அது எந்த அளவுக்குச் சரியான செய்தி என்பதை முதலில் பார்க்க வேண்டும். அங்கே 3 ஆண்டுகாலமாக கடும் வறட்சி; ஒரு சொட்டு மழைகூடப் பெய்யாமல் கடும் பிரச்சினை. இங்கேகூடப் பட்டினிச்சாவு என்று சொன்னாரே திரு. பழனிச்சாமி. (குறுக்கீடு) ஏன் கோபம் வருகிறது உங்களுக்கு? பட்டினிச்சாவுதான். ரமேஷ். பட்டினிச்சாவுதான். அதில் என்ன சந்தேகம்? நிச்சயமாகப் பட்டினிச் சாவுதான் ரமேஷினுடைய சாவு.

மாண்புமிகு செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே மருத்துவப் பரிசோதனை நடத்தப்பட்டது. உடல் நலக் குறைவால்தான் அந்தச் சிறுவன் இறந்தானே தவிர, நிச்சயமாக அது பட்டினிச்சாவு அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: வறுமையால் ஏற்பட்ட உடல் நலக் குறைவே தவிர, வேறு குறையல்ல. சாப்பிடவில்லை, அதுதான் பிரச்சினை. வேறு ஒன்றுமே கிடையாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. எஸ்.ஆர்.பி. அவர்கள்...

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: பேசி முடித்துவிடுகிறேன். (குறுக்கீடு) திரு. பழனிசாமி, நான் பேசி முடித்துவிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. எஸ்.ஆர்.பி. பேசி முடித்துவிடுங்கள்.

[2002 அக்டோபர் 30

திரு. ஜி. பழனிசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பட்டினிச் சாவை மூடி மறைப்பதற்கு இப்படி அபாண்டமாகச் சொல்லக் கூடாது.

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. எஸ்.ஆர்.பி. அவர்களே, பேச்சை முடித்துவிடுங்கள்.

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசின் கொள்கைக்கு எனது கண்டனத்தைத் தெரிவித்து அமர்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள், பதில் சொல்லுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. தனபால்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற அரிசி விலை உயர்வுக்குக் கண்டனம் தெரிவிக்கிற இந்தத் தீர்மானத்தின்மீது உணவு அமைச்சர் என்ற முறையிலே ஒரு சில கருத்துகளை இந்த மாமன்றத்தின் முன்னாலே வைக்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

இந்த விலை உயர்வை அறிவித்த உடனேயே தமிழகத்தினுடைய முதலமைச்சர் இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்கள் இந்த விலை உயர்வு எதனாலே உருவாக்கப்பட்டது என்பதைப் பற்றியும், இந்த விலை உயர்வுக்கு என்னென்ன காரணங்கள் என்பது பற்றியும், எவ்வளவு கனத்த இதயத்தோடு இதைச் செய்கிறேன் என்றும் புரட்சித் தலைவி மாண்புமிகு தமிழக முதலமைச்சர் அம்மா அவர்கள் ஒரு நீண்ட அறிக்கையை நாட்டு மக்களுக்குக் கொடுத்தார்கள். அதுமட்டுமல்ல, பத்திரிகையாளர்களைச் சந்தித்து இப்போது சொன்ன அத்தனை விளக்கங்களையும் பத்திரிகையாளர்கள் மத்தியிலேயும் தெளிவாக நாட்டு மக்களுக்குச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆக, மிகப்பெரிய விளக்கங்கள் தமிழ்நாட்டு மக்களுக்குப் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்களாலே, முதலமைச்சராலே தெளிவாகக் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. கொடுக்கப்பட்ட அத்தனை விவரங்களையும் நாட்டு மக்கள் ஏற்றுக்கொண்டு இந்தத் திட்டத்திற்குக் கடந்த ஒரு மாத காலமாக ஆதரவைக் கொடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

2002 அக்டோபர் 30] [திரு. ப. தனபால்]

பிற்பகல் 1-40

ஆனாலும் தூங்குபவர்களை எழுப்பலாம், தூங்குபவர்களைப் போல நடிப்பவர்களை எழுப்பமுடியாது என்பதற்கு உதாரணமாகத்தான் இன்றைக்கு நம்முடைய மாமன்ற உறுப்பினர்கள், அவர்கள் கொண்டுவந்த இந்தத் தீர்மானத்தின்மீது பேசுகிறபோது, அத்தனை விவரங்களையும் புரட்சித்தலைவி அம்மா அவர்கள் ஏற்கெனவே பேசி, அவர்களும் அதை அறிந்திருந்தும், தவிர்க்கமுடியாத ஒரு சூழ்நிலையிலேதான் கனத்த இதயத்தோடு, புரட்சித்தலைவர் அவர்கள் பெயரால் அரசாங்கத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கிற புரட்சித்தலைவருடைய அரசியல் வாரிசு புரட்சித்தலைவி அம்மா அவர்கள் இந்த அரிசி விலை உயர்வை ஒரு இக்கட்டான சூழ்நிலையில், தவிர்க்கமுடியாத சூழ்நிலையில் கொண்டு வந்திருக்கிறேன் என்று திரும்பத் திரும்ப இந்த நாட்டு மக்களுக்குச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த மாமன்றத்தின் உறுப்பினர் அவர்களும் அத்தனை உண்மைகளையும் தெரிந்துகொண்டதற்குப் பின்னாலேயும் அவர்கள் இதை ஒரு முழக்கமாக வைக்கவேண்டும், இதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கவேண்டும் என்பதற்காக இன்றைக்கு இந்த மாமன்றத்திலே ஒரு கண்டனத் தீர்மானமாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

இப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலை உருவாவதற்கு என்ன காரணம் என்பதை ஏற்கெனவே புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்கள் தெளிவாகச் சொல்லியிருந்தாலும், அவர்கள் சொல்லியிருக்கிற அத்தனை விவரங்களையும் சொல்லாவிட்டாலும் அந்த விவரங்களிலிருந்து ஒருசில உண்மைகளை இந்த அவையிலே உணவு அமைச்சர் என்ற முறையில் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிற அந்த உண்மைகளை மீண்டும் ஒருமுறை இந்த மாமன்ற உறுப்பினர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகின்றேன்.

இன்றைக்கு இந்த மாமன்றத்திலே பேசிய உறுப்பினர்கள் அத்தனைபேரும் அரிசி விலையை ஏற்றிவிட்டோம் என்று சொன்னார்கள். என்ன சூழ்நிலையில் ஏற்றப்பட்டிருக்கிறது என்பதனை உங்களுக்கு நான் கோடிட்டுக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே இருக்கிற அத்தனை மாநிலங்களையும்விட தமிழ்நாட்டிலேதான் அரிசி விலை மிகக் குறைந்த விலைக்கு ரூ. 3.50க்குக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். எவ்வளவு குடும்ப அட்டைகளுக்குக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னால் ஒரு கோடியே 20 இலட்சம் குடும்ப அட்டைகளுக்கு நாம் ரூ. 1,600 கோடி மானியத்திலே இவ்வளவு பெரிய நிதிச் சுமையிலும் இன்றைக்கு

[திரு. ப. தனபால்] [2002 அக்டோபர் 30

அரிசியைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். மிகப் பெரிய பட்டியலை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அம்மா அவர்கள் இங்கே படித்துக் காட்டினார்கள். காங்கிரஸ் கட்சி ஆளுகின்ற மாநிலங்களைப் பற்றிப் படித்தார்கள். காங்கிரஸ் கட்சி கூட்டணி வைத்து ஆளுகின்ற மாநிலங்களின் நிலைமைகளைப் படித்துக் காட்டினார்கள். கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆளுகின்ற மாநிலத்தில் இருக்கிற புள்ளிவிவரங்களைப் படித்தார்கள். அதுமட்டுமல்ல, பி.ஜே.பி. ஆளுகிற மாநிலங்களுடைய விவரங்களையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்திய துணைக் கண்டத்திலே இருக்கிற எந்த ஒரு மாநிலத்திலும் நம்முடைய மாநிலத்தைப் போலக் குறைந்த அளவில் அரிசி விலை எங்கேயும் இல்லை. அதேபோல இவ்வளவு குடும்ப அட்டைகளும் எந்த மாநிலத்திலும் இல்லை. இவ்வளவு மானியத்தை இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே எந்த மாநில அரசும் கொடுத்தது இல்லை. புரட்சித்தலைவி அம்மா அவர்கள்தான் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) என்பதை நான் பகிரங்கமாக இந்த மாமன்றத்தின் மூலம் நாட்டுமக்களுக்குத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆகவே வறியவர்களுக்கு உதவி செய்வதிலே எங்களுடைய தலைவியைப் போல இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே இருக்கிற எந்தத் தலைவர்களும் செய்யவில்லை என்பதை நான் மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்தித் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, இந்தச் சூழ்நிலை உருவாவதற்கு யார் காரணம் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 1967 ஆம் ஆண்டில் அன்றைய மத்திய அரசாங்கம் ஒரு சட்டம் போட்டது. என்ன சட்டம் போட்டது? வறியோர் நலன் காக்கும் பொது விநியோகத் திட்டம் என்கின்ற முறையினை இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே இருக்கிற அத்தனை மாநிலங்களும் பின்பற்ற வேண்டுமென்று சொன்னது. அதன்படி அன்றைக்கு எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத வகையில், முதல்முறையாக வறுமைக்கோட்டுக்குக் கீழே, வறுமைக் கோட்டுக்கு மேலே என்கின்ற அந்தப்பாகுபாட்டினை வகுக்கவேண்டுமென்று 1967-ல் இருந்த மத்திய அரசாங்கம் அனைத்து மாநில அரசாங்கங்களுக்கும் ஒரு தாக்கீது அனுப்பி, அதை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று சொன்ன நேரத்திலே, இங்கேயிருந்த மாநில அரசாங்கம், அன்றைக்கு இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம், வறுமைக்கோட்டுக்குக் கீழே, வறுமைக் கோட்டுக்கு மேலே என்ற மத்திய அரசின் கொள்கையை நிறைவேற்றியிருந்தால் இன்றைக்கு

2002 அக்டோபர் 30] [திரு. ப. தனபால்]

இந்த மாநிலத்திலே புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்களுக்கு இவ்வளவு பெரிய நிதி நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்காது. வறுமைக்கோட்டுக்குக் கீழே, மேலே என்ற அந்தச் சூழ்நிலையை எளிதாக....(குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அவர் பேசி முடிக்கட்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. தனபால்: I am not yielding. வறுமைக்கோட்டுக்குக் கீழே...(குறுக்கீடு) நான் பேசி முடிக்கிற வரையில் யாரும் தயவுசெய்து குறுக்கிடவேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆகவே வறுமைக்கோட்டுக்கு மேலே, வறுமைக்கோட்டுக்குக் கீழே என்ற அந்த மத்திய அரசாங்கத்தின் பொது விநியோகத் திட்டத்தை அன்றைக்கு நிறைவேற்ற மறுத்த அரசு, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு, என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதற்குப் பின்னாலே அந்த வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே, வறுமைக்கோட்டுக்கு மேலே என்ற பாகுபாடு செய்யப்பட்டிருந்தால் இன்றைக்கு இவ்வளவு குடும்ப அட்டைகள் வந்திருக்காது. மத்திய அரசாங்கம் இன்றைக்குத் சொல்வதைப்போல, வெறும் 48 லட்சம் என்கின்ற அளவுக்கு வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே என்கிற அந்தச் சூழ்நிலை, நமது மாநிலத்திற்கு வந்திருக்கும். 1997-லே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அதனைச் செய்யாமல் விட்டுவிட்டது. ஆனால், 1998-லே புதிய குடும்ப அட்டைகளைக் கணக்கெடுப்பு நடத்தி அவர்கள் ஆட்சியில்தான் வழங்கினார்கள். குறைந்தபட்சம் அந்தக் குடும்ப அட்டைகளை வழங்குகிறபோது, வறுமைக்கோட்டிற்கு மேலே, வறுமைக்கோட்டிற்குக் கீழே என்று அன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஏற்பாடு செய்து அறிவித்திருந்தால், இப்படி ஒரு கோடியே 20 இலட்சம் குடும்ப அட்டைகளுக்கு 3 ரூபாய் 50 காசு அரிசி வழங்க வேண்டிய சூழ்நிலை இந்த அரசுக்கு வந்திருக்காது. அன்றைக்கு அவர்கள் 3 வகையான அட்டைகளை அச்சடித்தார்கள் (குறுக்கீடு)

பிற்பகல் 1-45

திரு. இ. புகழேந்தி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,....

திரு. பரிதி இளம்வழுதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அமைச்சர் பேசி முடித்து விடட்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. தனபால்: அந்த அரசாங்கம் 3 வகையான அட்டைகளை அச்சடித்து, இறுதியில், குழப்பத்திலே, ஒரு உணவுக் கொள்கையை, தெளிவான கொள்கையை இந்த நாட்டுக்குச் சொல்ல

[திரு. ப. தனபால்] [2002 அக்டோபர் 30

முடியாமல் தவித்தார்கள். இறுதியிலே, அரிசி வாங்குகிறவர்கள், அரிசி வாங்காதவர்கள் என்கின்ற அளவிலே, அந்தக் குடும்ப அட்டைகளை அவர்கள் நிர்ணயித்தார்கள். அவர்கள் கணக்கு எடுத்து, ஒரு கோடியே 61 இலட்சம் குடும்ப அட்டைகளை வழங்கினார்கள். அந்த ஒரு கோடியே 61 இலட்சம் குடும்ப அட்டைகளிலே... (குறுக்கீடு) அரிசி வாங்குகிறவர்களுடைய குடும்ப அட்டைகள் ஒரு கோடியே 36 இலட்சம் என்று அவர்கள் நிர்ணயித்தார்கள். ஏறக்குறைய பத்து, பதினைந்து இலட்சம் போலி கார்டுகள் அன்றைக்கு உருவாகியிருந்தன. அது தொடர்ந்து உருவாக்கப்பட்டது. அந்த போலி கார்டுகளுக்கு வழங்கப்படுகிற அரிசியும் இந்த அரசாங்கத்தின் தலையிலே வந்து விழுந்தது என்பதனையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த அரசாங்கம் அட்டைகளை வழங்குவதற்குச் சரியான கணக்கெடுப்புச் செய்யாத காரணத்தினாலேதான், அவர்களுடைய குளறுபடிகளால்தான், சரியான உணவுக் கொள்கையை அவர்கள் வகுக்கத் தவறிய காரணத்தினாலேதான் அத்தனைச் சுமையும், புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்களுடைய அரசாங்கத்தின்மீது வந்தது என்பதனையும் இந்த நேரத்திலே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல: இறுதியாக ஆட்சியை விட்டுப் போகிறபோது அவர்கள் செய்த ஒரு மிகப் பெரிய காரியம் என்னவென்றால் தவறான உணவுக் கொள்கையை அவர்கள் வகுத்ததுதான். ஆந்திராவிலே இருந்து, கர்நாடகாவிலே இருந்து அவர்களுக்கு வேண்டியவர்களிடமிருந்தெல்லாம் 19 இலட்சம் டன் நெல்லை வாங்கி, 'godown' களிலே அடுக்கி வைத்து-தரமில்லாத நெல்லை, குப்பைக் கூளங்களோடு வாங்கி அடுக்கி வைத்து-விட்டுப் போனதன் காரணமாக, 1500 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு ரிசர்வ் வங்கியிலே, இந்த அரசாங்கத்திற்கு ஒரு நிதிச் சுமை ஏற்பட்டது என்பதனையும், இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். (குறுக்கீடு)

திரு. இ. புகழேந்தி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரே ஒரு நிமிடம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நான், அவர் முடித்தவுடனே கூப்பிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. தனபால்: ஆகவே, இந்த ஆட்சி அமைந்தவுடனே, அவற்றையெல்லாம் சரி செய்ய வேண்டுமென்று எண்ணுகிற நேரத்திலேதான்..(குறுக்கீடு)

2002 அக்டோபர் 30]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. புகழேந்தி, நான் உங்களைக் கூப்பிடுகிறேன். நிச்சயமாகக் கூப்பிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. தனபால்: 650 கோடி ரூபாயை உடனடியாக, ரிசர்வ் வங்கிக்கு, அதன் 'Over Draft'-ஐ சரி செய்தால்தான், மேலே இந்த அரசாங்கத்திற்கு, ரிசர்வ் வங்கி கடன் கொடுக்கும்.....(குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நான், உங்களை, அமைச்சர் முடித்தவுடன் கூப்பிடுகிறேன். (குறுக்கீடு) அமைச்சர் முடித்த பிறகு கூப்பிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. தனபால்: அப்படி சொன்ன காரணத்தினாலே, அதையும் கட்ட முடியாத ஒரு சூழ்நிலை அரசாங்கத்திற்கு இருந்தது என்பதையும் உங்களுக்கு நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகள் மட்டுமல்ல; எந்தச் சூழ்நிலையிலே, நாம் எவ்வளவு அரிசி எப்படிக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்கிற விவரங்களை எல்லாம், மாண்புமிகு இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்கள் இடையிடையே உங்களிடத்திலே சொன்னார்கள்; அறிக்கையிலேயும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்; பத்திரிகையாளர்களிடத்திலேயும் பேசி இருக்கிறார்கள். தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கம் தமிழ்நாட்டிற்கு வறுமைக்கோட்டிற்குக் கீழே என்று, B.P.L. rate-லே 48 இலட்சம் பேரைத்தான் நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். ஆனால், நாம் ஒரு கோடியே 36 இலட்சம் கார்டுதாரர்களுக்கு அரிசி கொடுக்க வேண்டும். ஏறக்குறைய 2.25 இலட்சம் டன் அரிசி ஒரு மாதத்திற்குக் கொடுக்கவேண்டிய சூழ்நிலை இந்த அரசாங்கத்திற்கு வந்தது. எப்படி? 48 இலட்சத்திற்குத்தான் கிலோ ஒன்றுக்கு 5 ரூபாய் 65 காசுக்கு என்ற விலையில் B.P.L. rate-லே அவர்கள் அரிசி கொடுத்தார்கள். அந்த அரிசியை B.P.L. rate-லே நாம் வாங்கி, ஒரு கோடியே 36 இலட்சம் கார்டுகளுக்கும் (குறுக்கீடு) கிலோ ஒன்றுக்கு 3 ரூபாய் 50 காசுக்குத்தான் நாம் கொடுக்கிறோம்.

அதுமட்டுமல்ல; நாம் நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் மூலமாக நெல்லைக் கொள்முதல் செய்து, அரிசியாக்கி, அதை ரேஷன் கடைகளுக்குக் கொண்டு போகிறபோது, அதனுடைய கொள்முதல் விலை, ஒரு கிலோவுக்கு 12 ரூபாய். 12 ரூபாய்க்கு உருவாக்கப்பட்ட அந்த அரிசியை ரேஷன் கடைகளிலே நாம் கொண்டுபோய், 3 ரூபாய் 50 காசுக்குத்தான் கொடுக்க வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல;

[திரு. ப. தனபால்] [2002 அக்டோபர் 30

அதற்கு மேலும் அரிசி போதாமல் மத்திய அரிசிடமிருந்து A.P.L. rate-லே ஒரு கிலோ 8 ரூபாய் 30 பைசாவுக்கு வாங்கி, அந்த அரிசியையும் 3 ரூபாய் 50 காசுக்குத்தான் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்களுடைய அரசு கொடுக்க வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. (குறுக்கீடு)

திரு. இ. புகழேந்தி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரே ஒரு Clarification.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தனது உரையை முடித்ததற்குப் பிறகு Clarification கேளுங்கள்.

பிறபகல் 1.50

மாண்புமிகு திரு. ப. தனபால்: இப்படி அரிசியை அதிகமான விலைக்கு வாங்கி, குறைந்த விலையில் கிலோ ரூ. 3.50-க்குக் கொடுக்கிறபோதுதான் 1600 கோடி ரூபாய் இந்த அரசாங்கத்திற்கு நிதிப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டது. (குறுக்கீடு)

திரு. இ. புகழேந்தி: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, ஒரு நிமிடம்....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உட்காருங்கள், உட்காருங்கள். அமைச்சர் பேசி முடித்தவுடன் கூப்பிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. தனபால்: ரிசர்வ் வங்கி 650 கோடி ரூபாயை உடனடியாகக் கட்ட வேண்டுமென்று வற்புறுத்தியது. நம்முடைய அரசாங்கம் அமைந்த உடனேயே புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்கள் எப்படியாவது இந்த நிதிப் பற்றாக்குறையைச் சரிசெய்ய வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் பல வழிகளிலே சிக்கன நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார்கள். இந்த அரிசி விலையை அதிகப்படுத்தாமல் இருப்பதற்கு புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்கள் அரசு முயற்சி எடுத்தது. அதிலே முதல்படியாகத்தான் மத்திய அரசாங்கம் ஏற்கெனவே தாக்கீது அனுப்பியதன் அடிப்படையிலே, நமக்கு இருக்கிற நிதிப் பற்றாக்குறையைப் போக்குவதற்கு மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்கள் 3000 கோடி ரூபாய் பணம் உதவி, பேக்கேஜ் உதவி வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். அதற்கும் மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்காத ஒரு சூழ்நிலை; இப்படி மத்திய அரசாங்கமும் உதவி செய்யவில்லை; ரிசர்வ் வங்கியும் நெல்லை வாங்குவதற்குப் பணம் கொடுக்கவில்லை. நமக்கு இருக்கிற அதிகப்படியான மானியச்

அமைச்சரவையின் குறிப்பிட்ட ஒரு கொள்கையைக் கண்டிக்கும் தீர்மானம்.

2002 அக்டோபர் 30] [திரு. ப. தனபால்]

செலவையும் தாங்குவதற்கு இந்த அரசாங்கத்தாலே முடியவில்லை. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையிலேதான், இந்த அரசாங்கம் இந்த மானியத்தைக் குறைக்க வேண்டும் என்கிற அடிப்படையிலே, வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே, வறுமைக் கோட்டுக்கு மேலே என்று இரண்டு பிரிவாகப் பிரிப்பதற்கு ஒரு கணக்கெடுப்பு நடத்தி, அதன் மூலம் மானியச் செலவை ஓரளவாவது குறைக்க முடியுமா என்று இந்த அரசாங்கம் முயற்சி செய்தது. ஆனால், அந்தக் கணக்கெடுப்புக்கு ஆணையிடப்பட்டு, ஒரு வாரத்திற்குள்ளாகவே பொது மக்களிடத்திலேயிருந்து அப்படி வேண்டாம் என்கின்ற பல்வேறு கோரிக்கைகள் வந்ததனாலே, புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்களுடைய அரசு அதை நிறுத்தி வைத்துவிட்டது.

அதற்கு அடுத்தபடியாக எப்படியாவது இந்த மானியத்தைக் குறைக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்களுடைய அரசு ரேஷன் கடைகளிலே தவறான முறையிலே போகிற அந்த அரிசியைத் தடுக்க வேண்டும்; சமூக விரோதிகளாலே கடத்தப்படுகிற அந்த அரிசியைத் தடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக 1999-லே Auditor General Report பிரகாரம் தமிழகத்தினுடைய ரேஷன் கடைகளிலே வழங்கப்படுகிற அரிசி 33 சதவீதம் சமூக விரோதிகளாலே கடத்தப்பட்டு-விலை குறைவாக ரூ. 3.50-க்கு கொடுக்கிற அந்த அரிசியை—வெளி மாநிலத்திலே கொண்டுபோய் சமூக விரோதிகளால் அதிக விலைக்கு விற்கப்படுகிறது என்கின்ற அந்த அறிக்கை வந்ததற்குப் பின்னாலே, புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்கள், நாம் ரூ. 3.50-க்கு கொடுக்கிற அரிசி தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற உண்மையான ஏழைகளுக்கு, வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே இருக்கிற அடித்தளத்து மக்களுக்குத்தான் போய்ச் சேர வேண்டுமேயொழிய, அதைப் பயன்படுத்தி சமூக விரோதிகள் கொள்ளை அடிக்கக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் இந்த A.P.L., B.B.L.,-ஐ கொண்டுவருவதிலே முயற்சி செய்து, அதிலேயும் முடியாமல் போய், இறுதியிலே கூப்பன் சிஸ்டத்தை புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்கள் அறிமுகம் செய்தார்கள். நல்லமுறையிலே நடந்துகொண்டிருந்த அந்தக் கூப்பன் சிஸ்டத்தைச் சிலர் வதந்தியான செய்திகளைப் பரப்பி, நீங்கள் கூப்பன் வாங்கவில்லை என்றால், உங்களுடைய ரேஷன் கார்டு போய்விடும் என்று சொல்லித் தவறான பிரச்சாரத்தைச் செய்ததனால், அரிசி வாங்காதவர்கள்கூட அந்தக் கூப்பனை வாங்கிக் கொண்டு போனதனாலே 1 கோடியே 36 இலட்சம் என்கின்ற அந்த அரிசி அட்டைகளின் எண்ணிக்கை, இறுதியாக கூப்பன் வாங்கியவர்களைப்

[திரு. ப. தனபால்] [2002 அக்டோபர் 30

பொறுத்தவரை 1 கோடியே 20 இலட்சம் என்கின்ற அளவுக்கு வந்திருக்கிறது. ஏறக்குறைய 16 இலட்சம் கார்டுகளுக்கு bogus bill போடுவதிலிருந்து இந்த அரசாங்கம் தடுத்து இருக்கிறது. அரசாங்கம் நினைத்தது ஓரளவு அதிலே நிறைவேறி இருக்கிறது என்று சொன்னாலும், முழுமையாக இந்த அரசாங்கத்தினுடைய எண்ணம் அந்தக் கூப்பன் சிஸ்டத்திலே கொண்டுவரப்பட முடியாமல் போனதனாலேதான், தொடர்ந்து, 1600 கோடி ரூபாய் நிதிச் சுமையிலே இருந்து இந்த உணவு மானியத்தை மாற்ற வேண்டும் என்று பல்வேறு வகைகளிலே போராடி, இறுதியிலே வேறு வழியே இல்லாமல் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்களிடத்திலே நாங்கள் போய் நின்றோம். எப்படியாவது இதற்கு ஒரு மாற்றுத் திட்டம் தாருங்கள் என்று புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்களைக் கேட்டோம். புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்கள் எப்போதுமே கோரிக்கையோடு-இருக்கிற பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று-அவர்களிடத்திலே நாங்கள் போகிறபோது across the table என்று சொல்வார்களே, அதுபோல், உடனடியாக உத்தரவுகளை வழங்கினார்கள். அப்படி வழங்கித்தான் எங்கள் இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்களுக்குப் பழக்கம்; உடனுக்குடன் உத்தரவுகளை வழங்குவார்கள்; சரியான மாற்றுத் திட்டங்களைத் தருவார்கள்; அது அவர்களுடைய வழக்கம்; அதை நல்லமுறையிலே செயல்படுத்துவார்கள். ஆனால், இந்த உணவு மானியத்தைக் குறைக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்களிடத்திலே போனபோது-அவர்கள் மிகவும் வருத்தத்தோடு—உடனே உத்தரவு தருகிற அவர்கள் 2, 3 மாத காலம் அதற்காக நிறையப்பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தினார்கள். நிறைய விவரங்களைச் சேகரித்தார்கள். அதற்குப் பின்னாலே எங்களிடத்திலே, அமைச்சர்களிடத்திலே விவாதித்தார்கள்; அதிகாரிகளிடத்திலே விவாதித்தார்கள். இறுதியிலே உணவு மானியத்தைக் குறைப்பதற்கு வேறு வழியே இல்லை; அரிசியினுடைய விலையை ஏற்றுவதைத்தவிர வேறு வழியே இல்லை என்கிற சூழ்நிலை உருவானபோதுதான் மிகுந்த மன வேதனையோடு, மிகுந்த கனத்த இதயத்தோடு, அதுமட்டுமல்ல, மிகுந்த வருத்தத்தோடு — அவர்களை நாங்கள் எல்லாம் என்றைக்குமே அப்படிப் பார்த்ததே இல்லை — அப்படிப்பட்ட ஒரு சோகத்தோடுதான் இந்தத் திட்டத்திற்கே புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டார்கள். ஒத்துக்கொள்கிறபோதுகூடத் தெளிவாகச் சொன்னார்கள், ரூ. 3.50-க்கு இருக்க வேண்டும் என்பதிலே கட்டாயமாக நின்ற காரணத்தாலேதான்,

2002 அக்டோபர் 30] [திரு. ப. தனபால்]

10 கிலோ அரிசி பொறுத்தவரை கிலோ ரூ.3.50-என்றும் அதற்கு மேலே வாங்குகிற ஒவ்வொரு கிலோவிற்கும் 6 ரூபாய் என்றும் இரண்டு விதமாக அரிசியை வழங்க வேண்டுமென்று புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்கள் உத்தரவு வழங்கினார்கள். அந்த உத்தரவு பிரகாரம் இன்றைக்கு நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறது. மக்கள் ஏற்றுக்கொண்டு புரட்சித் தலைவியினுடைய திட்டத்திற்கு ஒத்துழைப்பைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

பிற்பகல் 1-55

இந்தத் திட்டத்தின் மூலமாகப் பெரிய செலவு ஒன்றும் இல்லை. சாதாரணமாக 10 கிலோ வாங்குகிறவர்களுக்கு ரூ.3.50. அதற்கு மேலே நம்முடைய குடும்ப அட்டைகளுக்கு நாம் விதித்திருக்கிற வழிமுறைகள் என்னவென்று சொன்னால், யூனிட் பிரகாரம், குடும்பத்தினுடைய அங்கத்தினர்களின் எண்ணிக்கையை ஒட்டி, குடும்ப அட்டைகளுக்கு நாம் வழங்குகிற அந்த அளவை நிர்ணயம் செய்திருக்கிறோம்;. 12 கிலோ, 14 கிலோ, 16 கிலோ, 20 கிலோ என்று நாம் நிர்ணயித்திருக்கிறோம். புரட்சித் தலைவியினுடைய உத்தரவு பிரகாரம், 12 கிலோ வாங்குகிறவர்களுக்கு கூடுதல் செலவு ஐந்தே ரூபாய்தான் மாதத்திற்கு; 14 கிலோ வாங்குகிறவர்களுக்கு ஒரு மாதத்திற்கு 10 ரூபாய்தான்; 16 கிலோ வாங்குகிறவர்களுக்கு மாதத்திற்கு 15 ரூபாய்தான். அதுபோல 20 கிலோ வாங்குகிறவர்களுக்கு மாதத்திற்கு 25 ரூபாய்தான் கூடுதல் செலவு. கனத்த இதயத்தோடுதான் இவ்வளவு குறைந்த அளவுக்கு ஒத்துக்கொண்டார்கள். இதனாலே பெரிய அளவிலே ஒன்றும் யாருக்கும் பாதிப்பு வராது என்று தெரிந்ததனாலேதான் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்கள் இந்தத் திட்டத்திற்கு மிகுந்த ஆராய்ச்சிக்குப் பின்னாலே, மிகுந்த வருத்தத்தோடு வேறு வழியின்றி ஒத்துக்கொண்டார்கள். மத்திய அரசாங்கமும் உதவி செய்யவில்லை. இந்த அரசாங்கத்தினுடைய உணவுக் கொள்கையையும் காப்பாற்ற வேண்டும்; இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையிலேதான் உணவு மானியத்தைக் குறைக்க வேண்டும் என்ற நிலையில் இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கையை எடுத்தார்கள். 1600 கோடி ரூபாய் என்பதை நினைத்துப் பாருங்கள். புரட்சித் தலைவி எவ்வளவு புள்ளிவிவரங்களை இன்றைக்குத் தொடர்ந்து கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட கடுமையான நிலையை மாற்றுவதற்காகத்தான் இன்றைக்கு இந்த அரிசி விலை உயர்வை வேறு வழியின்றி ஒத்துக்கொண்டார்கள்.

[2002 அக்டோபர் 30

மாண்புமிகு செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் திரு. எஸ்.ஆர்.பி. அவர்கள் பேசுகின்றபோது இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் அரிசி விலை உயர்த்தப்படவே இல்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுக்குக்கூட ஒரு காலகட்டத்தில் அரிசி விலையை உயர்த்த வேண்டிய ஒரு கட்டாயம் ஏற்பட்டது. 1.11.1985-லிருந்து புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது fine என்று கூறப்பட்ட அரிசியின் விலை கிலோ ஒன்றுக்கு 2 ரூபாயிலிருந்து 2 ரூபாய் 25 காசாக உயர்த்தப்பட்டது. அதைப்போலவே super fine என்று கூறப்பட்ட அரிசியின் விலை கிலோ ஒன்றிற்கு 2 ரூபாய் 15 காசு என்ற விலையிலிருந்து 2 ரூபாய் 50 காசாக உயர்த்தப்பட்டது. அப்போது common variety அரிசி மட்டும் ஏற்கெனவே வழங்கப்பட்டு வந்த கிலோ ஒன்றுக்கு 1 ரூபாய் 75 காசு என்ற விலைக்கே தொடர்ந்து வழங்கப்பட்டது. அப்போது புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் என்ன முறையைக் கடைப்பிடித்தாரோ அதே முறையைத்தான் இப்போது இந்த அரசும் கடைப்பிடித்திருக்கிறது என்பதை நான் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். மேலும் அப்போது புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் ஒரு குடும்ப அட்டைதாரருக்கு 12 கிலோ அரிசிதான் வழங்கப்பட்டு வந்தது. அந்த 12 கிலோ அரிசியில் common variety, அதாவது, குறைந்த விலைக்கு, கிலோ 1 ரூபாய் 75 காசு என்ற விலைக்கு வழங்கப்பட்டு வந்த அரிசியின் அளவு மிகவும் குறைவாகத்தான் வழங்கப்பட்டது. ஆனால் இன்றைக்கோ ஒரு குடும்ப அட்டைக்கு 20 கிலோ அரிசி வழங்குகிறோம். அதில் 10 கிலோவை கிலோ 3 ரூபாய் 50 காசு என்ற விலைக்கு வழங்குகிறோம் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. தனபால்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மிகப் பெரிய விளக்கங்களை எல்லாம் அம்மா அவர்கள், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்து விட்டார்கள். ஒரேயொரு விஷேக்கத்தை மட்டும் சொல்லி என்னுடைய உரையை நிறைவு செய்ய விரும்புகிறேன். இவ்வளவு விலையேற்றத்திற்குப் பின்னாலேயும் இந்த அரசாங்கத்திற்கு 1600 கோடி ரூபாயில், ரூ. 774 கோடி அளவுக்குதான் நிதிச் சுமை குறைந்து இருக்கிறது. இன்னும் 800 கோடி ரூபாய்க்கு மேலே, மேலும் தொடர்ந்து உணவு மானியமாகக் கொடுக்க வேண்டிய நிலையிலேதான் இந்த அரசாங்கம் இருக்கிறது. ஒன்றைத் தெளிவாக, மீண்டும் ஒருமுறை தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

2002 அக்டோபர் 30] [திரு. ப. தனபால்]

மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்கள், இந்தியாவிலேயுள்ள அத்தனை மாநிலங்களுடைய புள்ளிவிவரங்களையும் இங்கே சொல்லி இருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்தைப் போல.... (குறுக்கீடுகள்)

பிற்பகல் 2-00

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்படி இந்த நிர்வாகச் சீர்திருத்தம் கொண்டுவந்த நிலையிலே ஒட்டுமொத்தமாக நமக்கு 1600 கோடி ரூபாய் இழப்பு. மைய அரசு நமக்கு நிதியைத் தரவில்லை. 650 கோடி ரூபாய் உடனடியாக ரிசர்வ் வங்கிக்குக் கட்டினால்தான், இந்தமாதிரி ஏழைகளிடமிருந்து நெல்லைக் கொள்முதல் செய்ய பணம் அனுமதி, ரிசர்வ் வங்கியிடமிருந்து கிடைக்கும் என்ற நிலை. இப்படி எடுத்த சீர்திருத்தத்தில் நமக்கு ஏற்பட்டு இருக்கின்ற மிச்சம் 826 கோடி ரூபாய் இன்னும் 724 கோடி ரூபாய் பணச் சுமை அரசுக்கு இருக்கிறது; மானியச் சுமை இருக்கிறது. அதற்கு நிதிக்கு எங்கே போவது என்ற ஒரு வேதனையான நிலையிலேதான் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் தாராள மனதோடு 22 கோடி ரூபாய் மாதத்திற்கு அரசு ஊழியர்களுக்கும்-உதவியாக அவர்களுக்கு-D.A. தருவதற்கு முன்வந்தார்கள் என்பதை நான் கூற விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. தனபால்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இவ்வளவுக்குப் பின்னாலேயும், உணவு மானியத்தை நம்முடைய மாநிலத்திலேதான் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்கள் ஏழை எளியவர்களுடைய நலன் காக்க, தொடர்ந்து வழங்கிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதனை எண்ணிப்பார்த்து, கொடுத்து இருக்கிற இந்த விளக்கத்தை ஏற்று, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தங்களுடைய கண்டனத் தீர்மானத்தை வற்புறுத்தாமல் இருந்து, புரட்சித் தலைவியினுடைய அரசுக்கு ஆதரவு தெரிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டு அமர்கின்றேன். (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: என்ன? சொல்லுங்கள். யாராவது ஒருவர் சொல்லுங்கள். திரு. பொன்முடி சொல்லுங்கள். (குறுக்கீடுகள்) இல்லை.

திரு. பரிதி இளம்வழுதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, (குறுக்கீடுகள்)

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: நான் withdraw பண்ண வேண்டும் என்று.... (குறுக்கீடுகள்)

[2002 அக்டோபர் 30

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இல்லை. இல்லை. நானே கேட்கிறேன்.

திரு. பரிதி இளம்வழுதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாணபுமிகு உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் மிக நீண்ட விரிவான பதிலை இங்கே அளித்து இருக்கிறார்கள்.**

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இல்லை, இல்லை.

திரு. பரிதி இளம்வழுதி: நாம் அவரிடம் கேட்க விரும்புவது எல்லாம்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இந்தக் கிண்டல் எல்லாம் வேண்டாம். இது அவைக் குறிப்பில் இருந்து நீக்கப்படுகிறது.

திரு. பரிதி இளம்வழுதி: சார். நான் அவரிடம் தெரிந்துகொள்ள விரும்புவது எல்லாம், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்திலே 19 இலட்சம் டன் அரிசி வாங்கி வைத்து இருந்தோம்; அது குப்பைக் கூளமாக இருந்தது, கெட்டதாக இருந்தது, புழுத்த அரிசியாக இருந்தது என்று சொன்னார். வாதத்திற்கு—அவர் வாதத்திற்கு—நான் ஒத்துக்கொண்டாலும், அப்படிப் புழுத்த அரிசியாக அது இருந்தால் கேரள மாநில அரசாங்கத்திற்குக் கடிதம் எழுதி, இங்கே தரமான அரிசி இருக்கிறது, வந்து வாங்கிக்கொள்ளுங்கள் என்று எழுதியது உண்மையா, இல்லையா என்று கேட்க விரும்புகின்றேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. தனபால்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அது டி.கே.எம்.-9 என்ற அந்த ரகத்தைத்தான் சொல்லப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன் அவர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, (குறுக்கீடுகள்) மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பரிதி இளம்வழுதி அவர்கள் கூறிய கூற்று தவறானது. (குறுக்கீடுகள்) புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய ஆட்சிக் காலத்திலே, 1991-1996 காலத்திலே 8 இலட்சம் டன், 10 இலட்சம் டன், 7 இலட்சம் டன், 4 இலட்சம் டன் என்று கொள்முதல் செய்து இந்தப் பொது விநியோக முறையைச் செம்மையாக நடத்தி

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

2002 அக்டோபர் 30] [திரு. சி. பொன்னையன்]

வந்தார்கள். 48 இலட்சம் பேர்தான், அதுதான் ஏழைகள் கார்டுக்கு உரியவர்கள் என்பது மைய அரசினுடைய கணிப்பு. 1,60,000 பேருக்கு PDS முறையில் விநியோகம் எனும் நிலை; 19 இலட்சம் டன் தேவையில்லாமல் கொள்முதல் செய்யப்பட்டது. அரிசி கெட்டுவிட்டது. கெட்டுவிட்ட நிலையிலே அதை மேலும் சுத்தப்படுத்தி, அரிசியினுடைய குறைகளை எல்லாம் போக்கி, சுத்தப்படுத்தப்பட்ட பிறகுதான் கேரள மாநிலத்திற்கு விற்கப்பட்டது. அதனால் அரசுக்கு பலகோடி ரூபாய்— 300 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் — அரசுக்கு இழப்பு ஏற்பட்டது. அதற்கு அன்றைய தி.மு.க. ஆட்சியினுடைய இந்தத் தவறான அணுகுமுறைதான் காரணம். (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இல்லை, இல்லை.

டாக்டர் க. பொன்முடி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பேரவைத் தலைவர் அவர்களே.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இல்லை. திரு. எஸ்.ஆர்.பி. அவர்கள்.

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நாங்கள் இந்த கண்டனத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்ததனுடைய நோக்கம், அரசுக்குக் கண்டனம் தெரிவித்து மகிழ வேண்டும் என்பதல்ல. எங்களுடைய நியாயமான கோரிக்கையை ஏற்று தமிழகத்திலே வாழ்கின்ற கோடிக்கணக்கான மக்கள் பயன்பெறுகின்ற வகையில் அரிசி விலையை மீண்டும் குறைப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடுதான், அந்தத் தீர்மானத்தை நாங்கள் முன்மொழிந்தோம். அரசாங்கம் இறுதியாக, நிச்சயமாக அது முடியாது, 6 ரூபாய் அரிசி, 6 ரூபாய் என்று தெரிவித்துவிட்டது. எனவே அரசினுடைய இந்தக் கொள்கையைக் கண்டிக்கும் வகையில் நாங்கள் அத்தனைபேரும் வெளிநடப்புச் செய்கிறோம்.

(இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் அனைவரும் வெளிநடப்புச் செய்தனர்)

டாக்டர் க. பொன்முடி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அரசினர் சட்டமுன்வடிவுகள் ஆய்வு செய்தல். (குறுக்கீடுகள்) இல்லை. அவர்கள் வெளிநடப்புப் செய்துவிட்ட காரணத்தால், திரு. எஸ்.ஆர்.பி. அவர்களுடைய தீர்மானத்தை வலியுறுத்தவில்லை என்று தீர்ப்பளிக்கிறேன். (குறுக்கீடுகள்)

அரசினர் சட்டமுன்வடிவுகள் ஆய்வு செய்தல் (குறுக்கீடுகள்) திரு. ஜி.கே. மணி வலியுறுத்துகிறீர்களா? (குறுக்கீடுகள்) திரு. ஜி.கே. மணி வலியுறுத்துகிறீர்களா? (குறுக்கீடுகள்) தீர்மானத்தை வலியுறுத்துகிறீர்களா? (குறுக்கீடுகள்)

பிற்பகல் 2.05

DR. K. PONMUDI: Hon. Speaker Sir, Point of Order.

திரு. ஜி.கே. மணி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நாங்களும் அரசினுடைய முடிவுக்கு, முடிவான கொள்கைக்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்த தீர்மானத்தின்மீது பேசி, அரிசி விலையை எப்படியாவது குறைக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தினோம். அரிசி விலையைக் குறைக்காமல், முதலமைச்சர் அவர்கள் இம்மாமன்றத்திலே கொடுத்த வாக்குறுதியையும் நிறைவேற்றாமல், இந்த நாட்டு மக்களுக்குச் செய்த பாதகச் செயலைக் கண்டித்து, பாட்டாளி மக்கள் கட்சியின் சார்பிலே வெளிநடப்புச் செய்கின்றோம். (கூச்சல்)

(பாட்டாளி மக்கள் கட்சி உறுப்பினர்கள் அவையிலிருந்து வெளிநடப்புச் செய்தனர்.)

(இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (மார்க்சிஸ்ட்) உறுப்பினர்களும், இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர்களும் அவையைவிட்டு வெளியேறினார்கள்.)

திரு. இ. புகழேந்தி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. எஸ்.ஆர்.பி. அவர்களுடைய தீர்மானம், திரு. எஸ்.ஆர்.பி. அவர்கள் வெளிநடப்புச் செய்துவிட்ட காரணத்தால் வலியுறுத்தப்படவில்லை என்பதைத் தீர்ப்பாக அளிக்கிறேன்.

9. அரசினர் சட்டமுன்வடிவு (ஆய்வு செய்தல்)

தமிழ்நாடு நிதி ஒதுக்கச் (எண் 4) சட்டமுன்வடிவு, 2002

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 2002 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நிதி ஒதுக்கச் (எண் 4) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 46/2002), மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள்.